**Załącznik nr 2
do Uchwały Nr VI/3/2011
Rady Miejskiej w Bieruniu
z dnia 28 kwietnia 2011 r.**

Rozstrzygnięcie Rady Miejskiej w Bieruniu o sposobie realizacji, zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

Rada Miejska w Bieruniu działając na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) ustala:

1) W obszarze objętym planem przewiduje się, jako inwestycje należące do zadań własnych gminy:

a) budowę systemu odprowadzania ścieków, w zakresie kanalizacji sanitarnej i deszczowej wraz z niezbędną infrastrukturą,

b) budowę systemu zaopatrzenia w wodę w zakresie sieci rozdzielczej,

c) przebudowę drogi **KDD1/2** wraz z chodnikami.

2) Źródłem finansowania inwestycji wymienionych w pkt.1 będą środki własne budżetu miasta Bierunia.

3) Dopuszcza się udział środków zewnętrznych z uwzględnieniem środków pomocowych i z założeniem możliwości finansowania przez inne podmioty gospodarcze na podstawie przepisów odrębnych.

4) Realizacja inwestycji wymienionych w pkt.1 nastąpi sukcesywnie w miarę pozyskiwania środków finansowych oraz tempa realizacji inwestycji, na obszarze objętym planem.

2697

UCHWAŁA NR VI/4/2011
RADY MIEJSKIEJ W BIERUNIU

z dnia 28 kwietnia 2011 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) oraz zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Bieruniu nr X/4/2007 z dnia 25 października 2007r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina oraz po stwierdzeniu zgodności z ustaleniami Aktualizacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia, przyjętej uchwałą Rady Miejskiej w Bieruniu nr VIII/2/2002 z dnia 24 września 2002r. wraz ze zmianami wprowadzonymi uchwałą Rady Miejskiej w Bieruniu nr X/1/2007 – ujednolicony tekst i rysunek studium z dnia 25 października 2007r. oraz zmianami wprowadzonymi uchwałą Rady Miejskiej w Bieruniu nr X/8/2009 – ujednolicony tekst i rysunek studium z dnia 26 listopada 2009r. Rada Miejska w Bieruniu uchwala:

miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornik Łysina, zwany dalej „planem"

Rozdział 1
Ustalenia ogólne

§ 1. 1. Plan obejmuje powierzchnię 100,47 ha.

2. Integralną część planu stanowią:

1) tekst uchwały, zwany dalej „tekstem planu";

2) załącznik graficzny nr 1 – w skali 1:1000, zwany dalej „rysunkiem planu".

3. Załącznikami do uchwały są:

1) załącznik nr 2 – rozstrzygnięcia Rady Miejskiej w Bieruniu o sposobie rozpatrzenia nieuwzględnionych uwag do projektu planu;

2) załącznik nr 3 – rozstrzygnięcia Rady Miejskiej w Bieruniu o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania.

4. Jeżeli w uchwale jest mowa o:

1) **„planie"** – należy przez to rozumieć: ustalenia zawarte w niniejszej uchwale wraz z rysunkiem planu stanowiącym załącznik graficzny do niniejszej uchwały;

2) **„rysunku planu"** – należy przez to rozumieć: rysunek planu na mapie zasadniczej w skali 1:1000, stanowiący załącznik graficzny do niniejszej uchwały;

3) **„terenie"** – należy przez to rozumieć: obszar

o określonym przeznaczeniu i zasadach zagospodarowania, ograniczony liniami rozgraniczającymi i oznaczony symbolem;

4) **„przeznaczeniu terenu”** – należy przez to rozumieć: funkcję lub funkcje zabudowy, a także sposób lub sposoby zagospodarowania oraz rodzaj lub rodzaje działalności dopuszczone na danym terenie;

5) **„przeznaczeniu podstawowym”** – należy przez to rozumieć: „przeznaczenie terenu”, jakie może występować na działce inwestycyjnej i w budynkach na niej zlokalizowanych w sposób samodzielny lub niesamodzielny, przy założeniu, że jego udział będzie stanowił więcej niż 50% powierzchni terenu w ramach poszczególnych działek inwestycyjnych i powierzchni użytkowej budynków na nich zlokalizowanych, z zastrzeżeniem, o którym mowa w §1, ust. 4, pkt 6);

6) **„przeznaczeniu towarzyszącym”** – należy przez to rozumieć: „przeznaczenie terenu”, jakie może jedynie współwystępować z podstawowym przeznaczeniem terenu, a jego udział musi stanowić mniej niż 50% powierzchni terenu w ramach poszczególnych działek inwestycyjnych i powierzchni użytkowej budynków na nich zlokalizowanych, z zastrzeżeniem: dopuszcza się lokalizowanie dojazdów, miejsc postojowych, ciągów pieszych, ścieżek rowerowych oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej obejmujących 100% powierzchni działek inwestycyjnych, lecz nie więcej niż 50% powierzchni terenu, w obrębie którego zostaną zlokalizowane;

7) **„usługach nieuciążliwych”** – należy przez to rozumieć: działalności usługowe spełniające wymogi ochrony środowiska, dla których nie jest wymaga na decyzja środowiskowa, w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.);

8) **„nieprzekraczalnej linii zabudowy”** – należy przez to rozumieć: liniowe oznaczenie graficzne, po wewnętrznej stronie którego dopuszcza się wznoszenie naziemnych części budynku;

9) **„obowiązującej linii zabudowy”** – należy przez to rozumieć: liniowe oznaczenie graficzne, po wewnętrznej stronie którego dopuszcza się wznoszenie naziemnych części budynku, zewnętrzna krawędź frontowej ściany budynku musi się pokrywać z tą linią;

10) **„intensywności zabudowy”** – należy przez to rozumieć: wskaźnik, który wyraża stosunek sumy powierzchni całkowitej wszystkich kondygnacji projektowanego budynku lub budynków do powierzchni całkowitej działki inwestycyjnej;

11) **„sezonowych punktach gastronomicznych”** – należy przez to rozumieć: jednokondygnacyjny obiekt o charakterze usług sezonowych w zakresie małej gastronomii i handlu artykułami pierwszej potrzeby, o łącznej powierzchni zabudowy i zagospodarowania nie przekraczającej 35 m^2 i maksymalnej wysokości: 5 m do najwyższego punktu konstrukcyjnego dachu;

12) **„działce inwestycyjnej”** – należy przez to rozumieć: jedną lub zespół działek ewidencyjnych, na których będzie się realizowało inwestycje objęte pojedynczymi (ewentualnie etapowymi) pozwoleniami na budowę;

13) **„zieleni izolacyjnej”** – należy przez to rozumieć: zespół zwartej zieleni składający się z co najmniej trzech rzędów drzew (o przewidywanej wysokości wzrostu minimum: 15 m), w tym przynajmniej jednego rzędu z gatunku zimozielonego oraz co najmniej dwóch rzędów krzewów (o przewidywanej wysokości wzrostu maksimum: 5 m), w tym przynajmniej jednego rzędu z gatunku zimozielonego; gatunki roślin należy dostosować do lokalnych warunków klimatycznych oraz gruntowo – wodnych.

§ 2. 1. Obowiązujące ustalenia planu:

1) granica obszaru objętego planem;
2) linia rozgraniczająca tereny;
3) nieprzekraczalna linia zabudowy;
4) obowiązująca linia zabudowy;
5) przeznaczenia terenu:

a) **MN/U** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej;

b) **MN/ZL** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zieleni leśnej;

c) **U** – teren zabudowy usługowej;

d) **U/P** – teren zabudowy usługowej oraz obiektów produkcyjnych, składów i magazynów;

e) **P** – teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów;

f) **ZL** – teren lasu;

g) **ZNL** – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym;

h) **ZNU** – teren zieleni nieurządzonej;

i) **WH** – teren obiektów hydrotechnicznych;

j) **WS** – teren wód powierzchniowych śródlądowych;

k) **KS** – teren komunikacji samochodowej;

l) **KPX** – teren komunikacji pieszej;

m) **KDZ** – teren dróg publicznych klasy zbiorczej;

n) **KDL** – teren dróg publicznych klasy lokalnej;

o) **KDD** – teren dróg publicznych klasy dojazdowej;

p) **KDW** – teren dróg wewnętrznych;

q) **IW** – teren infrastruktury wodociągowej;

r) **IK** – teren infrastruktury kanalizacyjnej;

6) elementy układu komunikacyjnego:

a) ciąg rowerowy w formie wyznaczonego szlaku rowerowego;

b) ścieżka dla rowerów.

2. Oznaczenia planu o charakterze informacyjnym:
1) elementy układu komunikacyjnego:
a) oś drogi;
2) strefy i tereny ochronne:
a) granica Terenu Górniczego „Bieruń I";
b) granica Obszaru Górniczego „Bieruń I";
c) I kat. przydatności terenu pod zabudowę;
d) II kat. przydatności terenu pod zabudowę;
e) granica obszaru chronionego filarem ochronnym;
f) granica złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne);
g) strefa ochrony bezpośredniej ujęcia wody;
h) granica pasa technologicznego od linii energetycznej średniego napięcia;
i) granica pasa technologicznego od sieci wodociągowej;
j) granica strefy ochrony wału przeciwpowodziowego;
k) zbiornik wód podziemnych UPWP Rejon Małej Wisły (cały obszar planu);
l) zieleń izolacyjna;
3) infrastruktura techniczna istniejąca:
a) elektroenergetyka:
- sieć napowietrzna średniego napięcia 20 kV;
- sieć kablowa średniego napięcia;
- wnętrzowa stacja trafo;
- słupowa stacja trafo;
b) zaopatrzenie w wodę:
- sieć wodociągowa – główna (1500 mm, 600 mm, 400 mm);
- stacja pomp;
- studnia głębinowa.

§ 3. 1. Ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów są zgodne z „Ustaleniami szczegółowymi" niniejszej uchwały.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
1) możliwość zachowania budynków:
a) wyższych niż określone w „Ustaleniach szczegółowych", z możliwością ich przebudowy, odbudowy i rozbudowy niewykraczającej poza dotychczasową wysokość;
2) zakaz lokalizowania ogrodzeń na terenach istniejących i projektowanych dróg publicznych, wewnętrznych oraz ciągów pieszych;
3) w zakresie lokalizowania reklam ustala się:
a) zakaz lokalizowania reklam o powierzchni informacyjnej i promocyjnej większych niż: 6 m^2 na wszystkich terenach za wyjątkiem: **P;**
b) lokalizowanie reklam wyłącznie na terenach budowlanych;
c) zakaz lokalizowania reklam na obiektach małej architektury (w tym latarniach), urządzeniach technicznych (w tym: szafkach energetycznych, telekomunikacyjnych i stacjach transformatorowych);
d) zakaz lokalizowania reklam na dachach;
e) na terenach przewidzianych pod zabudowę możliwość lokalizowania reklam na maksymalnej wysokości nieprzekraczającej wysokości dopuszczonej na nich zabudowy.

3. Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:
1) obowiązek utrzymania standardów emisyjnych przez nowe obiekty budowlane, zgodnie z aktami wykonawczymi do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2008r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.);
2) w zakresie ochrony akustycznej dla terenów: **MN/U** ustala się maksymalny – dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, zgodny z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826), jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
3) zakaz lokalizowania inwestycji, których działalność może powodować przekroczenie dopuszczalnych norm poza działkę, do której inwestor posiada tytuł prawny, określonych w aktach wykonawczych do ustawy z dnia
27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2008r., Nr 25, poz. 150, z późn. zm.);
4) zakaz zabudowy w odległości minimum: 5 m od górnej krawędzi cieków wodnych;
5) zakaz grodzenia terenów w odległości minimum: 1,5 m od górnej krawędzi cieków wodnych;
6) na terenach: **B7.U, B12.U, B9.MN/U, B11. MN/U** w odległości 30 m od linii rozgraniczającej z terenem: **B6.KPX** (od strony zbiornika „Łysina") lokalizowanie zabudowy po wykonaniu ekspertyzy określającej warunki geotechniczne.

4. Na obszarze planu nie występują tereny wymagające ustaleń z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

5. Na obszarze planu nie występują tereny wymagające ustaleń z zakresu potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych.

6. Ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów:
1) częściowo obszar planu znajduje się w granicach Obszaru Górniczego „Bieruń I";
2) częściowo obszar planu znajduje się w zasięgu Terenu Górniczego „Bieruń I", gdzie istnieją następujące uwarunkowania:
a) zwierciadło wody gruntowej stabilizuje się na głębokości 4,0 m pod powierzchnią terenu;
b) występowanie wstrząsów parasejsmicznych

o przyspieszeniu do 200 mm/s ^{2};

c) I – II kat. przydatności terenów pod zabudowę, zgodnie z rysunkiem planu (wschodnia część planu), pozostały obszar planu znajduje się poza zasięgiem wpływów eksploatacji górniczej;

3) szczegółowe informacje odnośnie czynników geologiczno – górniczych, które powinno się uwzględnić w projektach budowlanych, należy uzyskać u właściwego przedsiębiorcy posiadającego koncesje na wydobywanie kopaliny;

4) częściowo obszar planu znajduje się w granicach filara ochronnego;

5) częściowo teren **B4.ZNL** (dz. nr: 2.15-310/248 – w całości oraz 2.15-333/252, 2.15-307/252, 2.15--328/249 – częściowo) znajduje się w granicy złoża udokumentowanego „Łysina I" (kopalina pospolita – kruszywo naturalne);

6) na obszarze planu znajdują się strefy bezpośredniej ochrony ujęć wody dla studni: S-1 i S-3;

7) obszar planu znajduje się w granicy zbiornika wód podziemnych UPWP Rejon Małej Wisły;

8) częściowo obszar planu znajduje się w strefie ochrony wałów przeciwpowodziowych, w jej zasięgu obowiązują zasady zagospodarowania terenu zgodne z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2005r., Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.);

9) w odległości minimum: 5 m od krawędzi cieku wodnego ustala się obowiązek zachowania pasa technologicznego wolnego od zagospodarowania;

10) częściowo obszar planu znajduje się w pasach technologicznych od napowietrznych linii energetycznych: średniego napięcia 20 kV o szerokości 16 m (po 8 m w każdą stronę od osi linii energetycznej), ustala się obowiązek ich uwzględnienia w wypadku zagospodarowywania działek, lokalizowania nowej zabudowy oraz prowadzenia robót budowlanych przy zabudowie istniejącej;

11) częściowo obszar planu znajduje się w pasach eksploatacyjnych od wodociągów (o średnicach: 1500, 600, 400 mm), ustala się obowiązek ich uwzględnienia w wypadku zagospodarowywania działek, lokalizowania nowej zabudowy oraz prowadzenia robót budowlanych przy zabudowie istniejącej;

12) na obszarze planu nie występują tereny zagrożone powodzią, zgodne z ustawą z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2005r., Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.);

13) na obszarze planu nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, zgodne z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2008r., Nr 25, poz. 150, z późn. zm.);

14) na obszarze planu nie występują obiekty związanych z Obroną Cywilną, zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t. j. Dz. U. z 1988r., Nr 30, poz. 207, z późn. zm.).

7. Ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości:

1) dla działek wydzielanych bezpośrednio przy placach do zawracania samochodów, na zakrętach oraz skrzyżowaniach, gdzie nie jest możliwe zachowanie parametrów kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego, o których mowa w ustaleniach szczegółowych – kąta położenia granicy działki w stosunku do pasa drogowego nie ustala się;

2) na obszarze niniejszego planu nie ustala się granic obszarów wymagających scalenia i podziału nieruchomości, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2010, Nr 102, poz. 651 z późn. zmianami).

8. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) w zakresie bilansu miejsc postojowych ustala się:

a) minimalnie: 2 miejsca postojowe na budynek mieszkalny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (liczone łącznie z miejscami garażowymi);

b) minimalnie: 1 miejsce postojowe na każde rozpoczęte 35 m^2 powierzchni użytkowej lokalu usługowego, lecz nie mniej niż 2 miejsca postojowe na jeden lokal usługowy;

c) wszystkie miejsca postojowe oraz place manewrowe przewidziane do obsługi zabudowy na terenach: **MN/U, MN/ZL, U, U/P, P** i **IK** należy zlokalizować w ramach działek inwestycyjnych, na których te budynki są usytuowane lub na specjalnie wyznaczonym obszarze w bezpośrednim sąsiedztwie, do którego inwestor posiada tytuł prawny;

2) w zakresie zmiany przebiegu istniejących sieci infrastruktury technicznej ustala się:

a) możliwość zmiany przebiegu istniejących sieci infrastruktury technicznej, w tym w sposób powodujący ograniczone użytkowanie działek, wykraczające poza dotychczasowe strefy: techniczne, eksploatacyjne itp.;

3) w zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:

a) zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, w oparciu o ujęcia wody zlokalizowane na obszarze planu i poza obszarem planu;

b) konieczność uzgadniania lokalizacji projektowanych zamierzeń inwestycyjnych o dużym zaopatrzeniu w wodę, wraz z orientacyjnym terminem realizacji oraz informacją o źródle finansowania;

c) możliwość stosowania indywidualnych ujęć wody;

4) w zakresie unieszkodliwiania ścieków sanitarnych i przemysłowych ustala się:

a) zakaz odprowadzania ścieków powstałych na obszarze planu do wód powierzchniowych, rowów

melioracyjnych oraz wprost do gruntu;

b) budowę kanalizacji sanitarnej dla wszystkich obszarów zainwestowania;

c) odprowadzanie ścieków systemem grawitacyjno – tłocznym do oczyszczalni;

d) na terenach P możliwość stosowania lokalnych oczyszczalni ścieków;

e) na terenach: **MN/U, MN/ZL** możliwość stosowania indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków;

f) na terenach: **MN/U, MN/ZL, U** możliwość odprowadzania ścieków z budynków do bezodpływowych zbiorników, w wypadku braku sieci kanalizacyjnej przewidzianej do ich obsługi;

5) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się:

a) budowę kanalizacji deszczowej dla wszystkich obszarów zainwestowania;

b) nakaz utwardzania i skanalizowania terenów o powierzchni pow. 0,1 ha, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi i chemicznymi;

c) nakaz neutralizowania substancji ropopochodnych i chemicznych na terenach własnych inwestorów, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji;

d) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenach własnych inwestorów lub odprowadzanie ich z działek w trawnikach przez system rozsączający, do czasu budowy sieci kanalizacyjnej przewidzianej do ich obsługi;

6) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się:

a) budowę stacji transformatorowych oraz rozbudowę sieci rozdzielczej średniego i niskiego napięcia, w przypadku zaistnienia takiej potrzeby – w wyniku realizacji umów przyłączeniowych;

b) realizację zasilania w wysokie, średnie i niskie napięcie liniami napowietrznymi lub kablami podziemnymi;

c) możliwość modernizowania istniejących sieci energetycznych;

d) ewentualna przebudowa sieci kolidujących z istniejącymi i planowanymi funkcjami terenów będzie możliwa na koszt inwestora;

7) w zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:

a) budowę sieci gazowej dla wszystkich obszarów zainwestowania;

b) możliwość stosowania indywidualnych zbiorników gazowych do celów bytowych i gospodarczych;

8) w zakresie zaopatrzenia w energię cieplną ustala się:

a) indywidualne i zbiorowe zaopatrzenie w energię cieplną;

b) stosowanie proekologicznych wysokosprawnych źródeł energii cieplnej charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza;

9) w zakresie obsługi telekomunikacji ustala się:

a) świadczenie usług telekomunikacyjnych przez wszystkich uprawnionych operatorów sieci;

b) realizację sieci teletechnicznej zapewniającej obsługę wszystkich istniejących i projektowanych obszarów zabudowy, zgodnie z potrzebami;

c) lokalizowanie urządzeń telekomunikacyjnych w uzasadnionych technicznie miejscach, jako wolno stojących (na terenach, do których gestor sieci posiada tytuł prawny), jak i wewnątrz budynków przeznaczenia podstawowego lub uzupełniającego, za zgodą ich właścicieli;

d) realizację sieci teletechnicznych w wykonaniu podziemnym, z możliwością zachowania sieci w wykonaniu napowietrznym;

e) ewentualną przebudowę sieci teletechnicznych w wykonaniu napowietrznym, wyłącznie na sieć w wykonaniu podziemnym;

10) w zakresie gospodarki odpadami ustala się:

a) powszechną obsługę w zakresie wywożenia odpadów na składowisko odpadów znajdujące się poza obszarem planu;

b) zasadę utrzymania porządku i czystości oraz program gospodarki odpadami w oparciu o obowiązujące przepisy gminne;

c) lokalizowanie miejsc na odpady w sposób umożliwiający dostęp do nich z dróg publicznych, wewnętrznych oraz ciągów pieszo – jezdnych;

d) selektywną zbiórkę odpadów.

9. Ustalenia dotyczące sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania:

1) możliwość lokalizowania zabudowy tymczasowej o funkcji zgodnej z planowanym przeznaczeniem terenu, z wykluczeniem takich obiektów, jak obiekty kontenerowe i barakowozy, o ile nie są one związane z prowadzeniem budowy;

2) w zakresie dotychczasowego użytkowania terenu ustala się:

a) zakaz użytkowania działek niezgodnie z przeznaczeniem ustalonym w planie, jeżeli działalność prowadzona na ich obszarze jest źródłem uciążliwości wykraczającej poza ich granice;

b) zakaz użytkowania działek niezgodnie z przeznaczeniem ustalonym w planie, jeżeli działalność prowadzona na ich obszarze uniemożliwia wprowadzenie ustaleń na działkach inwestycyjnych do nich przylegających.

10. Na obszarze planu nie występują tereny wymagające ustaleń z zakresu rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej, a także tereny wymagające przekształceń lub rekultywacji.

11. Na obszarze planu nie występują tereny rekreacyjno-wypoczynkowe oraz tereny służące organizacji imprez masowych.

12. Ustalenia dotyczące stawek procentowych stanowiących podstawę do określania opłaty,

o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

1) dla terenów oznaczonych symbolem: **MN/U, U, U/P, P, MN/ZL** stawka procentowa, służąca naliczaniu opłaty związanej ze wzrostem wartości nieruchomości, wynosi 30%, słownie: trzydzieści procent;

2) dla pozostałych terenów objętych planem nie ustala opłaty związanej ze wzrostem wartości nieruchomości, z powodu zachowania dotychczasowych funkcji i sposobu użytkowania.

Rozdział 2
Ustalenia szczegółowe

§ 4. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: A9.MN/U (2,131ha), B9.MN/U (1,72ha), B11.MN/U (0,185ha) ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe:

a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;

b) na terenie: **A9.MN/U** zabudowa usług nieuciążliwych z wykluczeniem: usług związanych ze składowaniem i przetwarzaniem odpadów, handlu hurtowego, warsztatów i myjni samochodowych;

c) na terenach: **B9.MN/U, B11.MN/U** zabudowa usług użyteczności publicznej w zakresie: turystyki, gastronomii, sportu;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) obiekty i budynki gospodarcze;

b) obiekty małej architektury;

c) wewnętrzne ulice dojazdowe i miejsca postojowe;

d) garaże przewidziane do obsługi terenów: **MN/U;**

e) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

f) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) lokalizowanie maksymalnie: jednego budynku zabudowy mieszkaniowej na jednej działce inwestycyjnej;

2) lokalizowanie budynków w układzie: wolno stojącym i bliźniaczym;

3) lokalizowania budynków o funkcji: mieszkaniowej, mieszkaniowo – usługowej i usługowej;

4) maksymalna wysokość zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo – usługowej i usługowej: 2 kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe i nie więcej niż: 9 m;

5) maksymalna wysokość zabudowy gospodarczej i garażowej: 5 m;

6) maksymalna intensywność zabudowy na działkach inwestycyjnych: 0,5;

7) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na działkach inwestycyjnych: 40%;

8) dachy: dwuspadowe, wielospadowe o symetrycznym układzie połaci głównych i nachyleniu w zakresie: $25^0 – 40^0$;

9) zakaz sprowadzania połaci dachowych do poziomu terenu.

3. Ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości:

1) minimalna wielkość nowo wydzielonych działek inwestycyjnych pod zabudowę mieszkaniową:

a) w układzie wolno stojącym: 600 m^2;

b) w układzie bliźniaczym: 450 m^2;

2) minimalna wielkość nowo wydzielonych działek z zabudową mieszkaniowo – usługową i usługową: 1000 m^2;

3) minimalna szerokość frontów nowo wydzielonych działek inwestycyjnych pod zabudowę mieszkaniową:

a) w układzie wolno stojącym: 18 m;

b) w układzie bliźniaczym: 14 m;

4) minimalna szerokość frontów nowo wydzielonych działek z zabudową mieszkaniowo – usługową i usługową: 18 m;

5) kąt położenia granicy działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę w stosunku do pasa drogowego:

a) w zakresie: $70^0 – 110^0$;

b) równolegle do istniejących podziałów.

§ 5. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu: **B14.MN/ZL (0,128 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe:

a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) obiekty i budynki gospodarcze;

b) obiekty małej architektury;

c) wewnętrzne ulice dojazdowe, miejsca postojowe i garaże przewidziane do obsługi terenu: **MN/ZL;**

d) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

e) zieleń urządzona;

f) trwała uprawa leśna.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) zakaz lokalizowania nowej zabudowy;

2) zakaz wydzielania lokali usługowych;

3) zachowanie istniejącego budynku z możliwością jego przebudowy i rozbudowy w granicach dotychczasowej powierzchni zabudowy;

4) maksymalna wysokość zabudowy mieszkaniowej: 2 kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe i nie więcej niż: 9 m;

5) maksymalna wysokość zabudowy gospodarczej i garażowej: 5 m;

6) maksymalna intensywność zabudowy na działkach inwestycyjnych: 0,5;

7) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na działce inwestycyjnej: 50%, w tym 50% jako trwała uprawa leśna;

8) dachy: dwuspadowe, wielospadowe o symetrycznym układzie połaci głównych i nachyleniu w zakresie: $25^0 – 40^0$;

9) zakaz sprowadzania połaci dachowych do poziomu terenu.

3. Ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości:

1) zakaz wykonywania podziałów.

§ 6. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: **B7.U (0,177 ha), B12.U (0.183 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: zabudowa usług użyteczności publicznej w zakresie: turystyki, gastronomii, sportu;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) obiekty i budynki gospodarcze;

b) obiekty małej architektury;

c) dojazdy i miejsca postojowe przewidziane do obsługi terenów: **U;**

d) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

e) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) maksymalna wysokość zabudowy usługowej: 2 kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe i nie więcej niż: 9 m;

2) maksymalna wysokość zabudowy gospodarczej: 5 m;

3) maksymalna intensywność zabudowy na działkach inwestycyjnych: 0,5;

4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na działkach inwestycyjnych: 30%;

5) dachy: dwuspadowe, wielospadowe o symetrycznym układzie połaci głównych i nachyleniu w zakresie:

$25^0 – 45^0$ oraz dachy dowolne na terenie: **B12.U;**

6) zakaz sprowadzania połaci dachowych do poziomu terenu.

3. Ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości:

1) minimalna wielkość nowo wydzielonych działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę: 500 m^2;

2) minimalna szerokość frontów nowo wydzielonych działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę: 18m;

3) kąt położenia granicy działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę w stosunku do pasa drogowego:

a) w zakresie: $70^0 – 110^0$;

b) równolegle do istniejących podziałów.

§ 7. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu: **A3.U/P (0,531 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe:

a) zabudowa usługowa;

b) zabudowa produkcyjna, składowa i magazynowa;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) obiekty i budynki gospodarcze;

b) obiekty małej architektury;

c) wewnętrzne ulice dojazdowe, miejsca postojowe i garaże, przewidziane do obsługi terenu: **U/P;**

d) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

e) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) maksymalna wysokość zabudowy: 16 m;

2) maksymalna intensywność zabudowy na działkach inwestycyjnych: 1;

3) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na działkach inwestycyjnych przewidzianych pod zabudowę: 20%;

4) dachy: płaskie, dwuspadowe, wielospadowe o symetrycznym układzie połaci głównych i nachyleniu do 40^0 oraz inne.

3. Ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości:

1) minimalna wielkość nowo wydzielonych działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę: 1000 m^2;

2) minimalna szerokość frontu nowo wydzielonych działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę: 20m;

3) kąt położenia granicy działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę w stosunku do pasa drogowego:

a) w zakresie: $70^0 – 110^0$;

b) równolegle do istniejących podziałów.

§ 8. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: **A1.P (5,373 ha), A7.P (16,468 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe:

a) zabudowa produkcyjna, składowa i magazynowa;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) zabudowa usługowa, w tym stacje paliw;

b) obiekty małej architektury;

c) obiekty i budynki gospodarcze;

d) wewnętrzne ulice dojazdowe, miejsca postojowe i garaże przewidziane do obsługi terenów: **P;**

e) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

f) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) zalecana maksymalna wysokość zabudowy: 16 m;

2) maksymalna intensywność zabudowy na działkach inwestycyjnych: 1;

3) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na działkach inwestycyjnych przewidzianych pod zabudowę: 20%;

4) dachy: płaskie, dwuspadowe, wielospadowe o symetrycznym układzie połaci głównych i nachyleniu do 40^0 oraz inne.

3. Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

1) zieleń izolacyjna zgodnie z rysunkiem planu.

4. Ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości:

1) minimalna wielkość nowo wydzielonych działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę: 1500 m^2;

2) minimalna szerokość frontu nowo wydzielonych działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę: 20m;

3) kąt położenia granicy działek inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę w stosunku do pasa drogowego:

a) w zakresie: $70^0 – 110^0$;

b) równolegle do istniejących podziałów.

§ 9. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: **A4.ZL (0,357 ha), A6.ZL (1,099 ha), A11.ZL (1,281 ha), A16.ZL (1,611 ha), A17.ZL (0,316 ha), B3.ZL (17,114 ha), B10.ZL (0,086 ha), B22.ZL (5,684 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: las.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) zakaz zabudowy.

3. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) na terenach: **B3.ZL, A11.ZL** ciągi rowerowe w formie wyznaczonych szlaków rowerowych.

§ 10. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu: **B4.ZNL (14,243 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: zieleń nieurządzona o charakterze leśnym;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) sezonowe punkty gastronomiczne;

b) urządzenia i terenowe obiekty sportowo – rekreacyjne;

c) obiekty małej architektury;

d) wewnętrzne ulice dojazdowe i miejsca postojowe;

e) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

f) ścieżki dla rowerów.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) zakaz zabudowy.

3. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu.

§ 11. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: **A2.ZNU (0,204 ha), A8.ZNU (0,1 ha), A12.ZNU (0,468 ha), B15.ZNU (1,419 ha), B19.ZNU (0,037 ha), B20.ZNU (0,227 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: zieleń nieurządzona;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) na terenie: **B15.ZNU** wewnętrzne ulice dojazdowe i miejsca postojowe;

b) obiekty małej architektury;

c) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

d) ścieżki dla rowerów.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) zakaz zabudowy.

3. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) na terenie: **A12.ZNU** ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu.

§ 12. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: **B2.WH (3,737 ha), B16.WH (0,111 ha), B18.WH (0,077 ha), B21.WH (1,605 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: urządzenia i obiekty związane z ochroną przeciwpowodziową;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) ścieżka dla rowerów;

b) obiekty małej architektury;

c) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

d) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) zakaz zabudowy kubaturowej.

3. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) na terenie: B2.WH ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu.

§ 13. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: **B1.WS (1,203 ha), B5.WS (15,672 ha), B17.WS (0,046 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: wody powierzchniowe;

2) przeznaczenie towarzyszące: sieci i urządzenia infrastruktury technicznej.

§ 14. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: **1.KDZ (0,434 ha), 2.KDZ (0,711 ha), 3.KDL (0,286 ha), 4.KDL (0,865 ha), 5.KDD (0,003 ha), 6.KDD (0,074 ha), 7.KDD (0,275 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe:

a) drogi publiczne klasy zbiorczej (1/2), oznaczone na rysunku planu: **KDZ;**

b) drogi publiczne klasy lokalnej (1/2), oznaczone na rysunku planu: **KDL;**

c) drogi publiczne klasy dojazdowej (1/2), oznaczone na rysunku planu: **KDD;**

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) drogowe obiekty inżynierskie, w tym: obiekty mostowe, itp.;

b) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

c) ścieżki dla rowerów;

d) obiekty małej architektury;

e) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) dla terenu: **1.KDZ** (ul.Świerczyniecka):

a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających na: 20 m;

b) ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu;

2) dla terenu: **2.KDZ** (ul.Świerczyniecka):

a) część szerokości drogi w liniach rozgraniczających na: 4 m ÷ 11 m, pozostała część szerokości drogi zlokalizowana jest poza granicą niniejszego planu;

b) ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu;

3) dla terenu: **3.KDL** (ul. Łysinowa, ul. Wita):

a) szerokości drogi w liniach rozgraniczających na: 12 m ÷ 13 m;

b) ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu;

4) dla terenu: **4.KDL** (ul. Łysinowa, ul. Wita):

a) część szerokości drogi w liniach rozgraniczających na: 4 m ÷ 10 m, pozostała część szerokości drogi zlokalizowana jest poza granicą niniejszego planu;

b) ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu;

5) dla terenu: **5.KDD** (ul. Polna): część szerokości drogi w liniach rozgraniczających, zgodnie z rysunkiem planu, pozostała część szerokości drogi zlokalizowana jest poza granicą niniejszego planu;

6) dla terenu: **6.KDD** (ul. Polna):

a) część szerokości drogi w liniach rozgraniczających na: 1 m ÷ 6 m, pozostała część szerokości drogi zlokalizowana jest poza granicą niniejszego planu;

b) ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu;

7) dla terenu: **7.KDD** (ul. Łysinowa):

a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających na: 10,0 m;

b) ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu;

c) plac do zawracania samochodów, zgodnie z rysunkiem planu.

§ 15. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu: **A5.KDW (0,747 ha), A14.KDW (0,128 ha), B8.KDW (0,048 ha), B13.KDW (0,062 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: drogi wewnętrzne;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

b) obiekty małej architektury;

c) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) dla terenu: **A5.KDW:**

a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających na: 12 m;

b) ścieżka dla rowerów, zgodnie z rysunkiem planu;

c) plac do zawracania samochodów, zgodnie z rysunkiem planu;

2) dla terenu: **A14.KDW** szerokość drogi w liniach rozgraniczających na: 9 m ÷ 10 m;

3) dla terenu: **B8.KDW:**

a) część szerokości drogi w liniach rozgraniczających na: 2 m, pozostała część szerokości drogi zlokalizowana jest poza granicą niniejszego planu;

b) ciąg rowerowy w formie wyznaczonego szlaku rowerowego;

4) dla terenu: **B13.KDW** szerokość drogi w liniach rozgraniczających na: 6 m.

§ 16. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu: **B6.KPX (0,639 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: ciąg pieszy;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

b) sezonowe punkty gastronomiczne;

c) obiekty małej architektury;

d) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) szerokość ciągu pieszego w liniach rozgraniczających na: 4 m ÷ 25 m.

§ 17. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku

planu: **A13.KS (0,307 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: miejsca postojowe;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) obiekty małej architektury;

b) ulice dojazdowe;

c) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej;

d) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

1) ciąg rowerowy w formie wyznaczonego szlaku rowerowego;

2) zakaz budowy garaży wolno stojących i zespołów garażowych.

§ 18. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu: **A15.IK (2,213 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: obiekty, urządzenia i sieci związane z infrastrukturą kanalizacyjną;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) obiekty i budynki gospodarcze;

b) obiekty małej architektury;

c) dojazdy, miejsca postojowe i garaże;

d) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej niezwiązane z infrastrukturą kanalizacyjną;

e) zieleń urządzona.

2. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

1) zalecana maksymalna wysokość zabudowy: 9 m.

§ 19. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu: **A10.IW (0,006 ha)** ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe: obiekty, urządzenia i sieci związane z zaopatrzeniem w wodę;

2) przeznaczenie towarzyszące:

a) obiekty małej architektury;

b) dojazdy do obsługi terenów: **IW;**

c) sieci i urządzenia infrastruktury technicznej niezwiązane z zaopatrzeniem w wodę;

d) zieleń urządzona.

Rozdział 3
Przepisy końcowe

§ 20. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Bierunia.

§ 21. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego, publikacji na stronie internetowej i tablicach ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Bieruniu.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Bieruniu
Przemysław Major

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr VI/4/2011
Rady Miejskiej w Bieruniu
z dnia 28 kwietnia 2011 r.

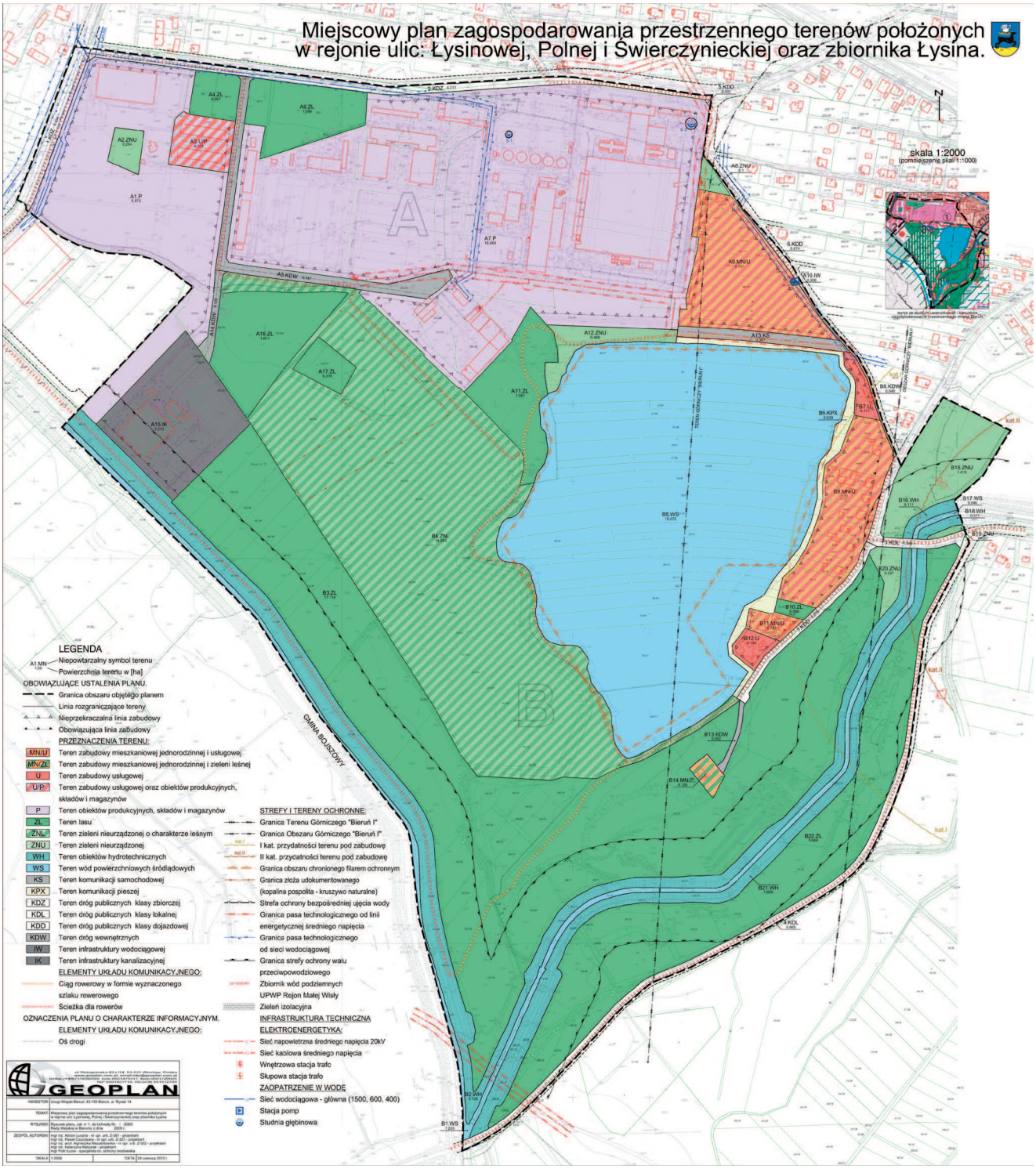

Załącznik nr 2
do uchwały nr VI/4/2011
Rady Miejskiej w Bieruniu
z dnia 28 kwietnia 2011 r.

Rozstrzygnięcie Rady Miejskiej w Bieruniu o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina.

Rada Miejska w Bieruniu działając na podstawie art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) postanawia:

1. nie uwzględnić uwagi wniesionej przez Państwo Małgorzatę i Leszka NYCZ, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

1.1. w sprawie przesunięcie linii zabudowy na działce nr 702/82 (teren B9.MN/U) do ul. Łysinowej.

Uzasadnienie:

Ustalona w projekcie planu linia zabudowy naturalnie wpisuje się w linie zabudowy wyznaczone przez budynki na działkach sąsiednich. Takie ustalenie planu jest zasadne z punktu widzenia utrzymania ładu przestrzennego w zachodniej pierzei ul. Łysinowej. Biorąc pod uwagę fakt, że działka jest usytuowana na skrzyżowaniu, zasadne jest odsunięcie linii zabudowy od drogi. Należy ponadto podkreślić, że parametr odległości linii zabudowy od drogi lokalnej (3.KDL) na terenie B9.MN/U waha się w granicach od 9 do 19 m. Na przedmiotowej działce jest to odległość w zakresie 9 do 12 m, co nie odbiega od przyjętego standardu. Wprowadzona linia zabudowy na ww. nieruchomości wydziela przestrzeń możliwą do zainwestowania (przed istniejącym budynkiem, w odległości ok. 17m).

2. nie uwzględnić uwag wniesionych przez Pana Piotra SWOBODĘ, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

2.1. uwagi zarzucającej, iż sporządzona analiza stanu istniejącego została wykonana wyłącznie na podstawie literatury, a informacja w prognozie na temat przeprowadzenia wizji lokalnej jest pozbawiona szczegółów tj. brak wniosków oraz daty jej przeprowadzenia.

Uzasadnienie:

- sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz prognozy oddziaływania na środowisko zostało poparte szczegółową analizą stanu istniejącego, w tym stanu środowiska oraz dokumentów mających wpływ na ocenę uwarunkowań;
- inwentaryzacja została złożona przez zespół projektowy w tut. urzędzie miasta 6 października 2008r., zgodnie z harmonogramem rzeczowo – finansowym stanowiącym załącznik nr 1 do umowy Nr ZP-3420/26-3/08 z dnia 6 sierpnia 2008 r. na opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina;
- inwentaryzacja zawiera między innymi bogatą dokumentację fotograficzną (119 zdjęć) potwierdzającą wykonanie wizji lokalnej 13 sierpnia 2008 r. oraz wnioski dotyczące kompletnej struktury funkcjonalno – przestrzennej;
- zostały przeanalizowane zdjęcia lotnicze z przestrzeni ostatnich kilkunastu lat w celu faktycznej oceny skali sukcesji terenów zadrzewionych na obszarze planu;
- wnioski wynikające z podjętych czynności zostały wykorzystane w prognozie, między innymi w rozdziale pt. „Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji planu".

2.2. uwagi w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:
  - parki narodowe;
  - rezerwaty przyrody;
  - parki krajobrazowe;
  - obszary chronionego krajobrazu;
  - obszary Natura 2000;
  - pomniki przyrody;
  - stanowiska dokumentacyjne;
  - użytki ekologiczne;
  - zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
  - ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

  i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";
- duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);
- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz

z jego niezainwestowanym otoczeniem.

2.3. uwagi zarzucającej, że projekt planu jest niezgodny ze studium, które potwierdza walory przyrodnicze terenu, zgodnie z waloryzacją oraz zaleca ochronę przed zabudową i niekorzystnymi zmianami.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny ze studium i potwierdza walory przyrodnicze zbiornika Łysina wraz z jego otoczeniem. Instrumentami ochrony środowiska, w tym krajobrazu w projekcie planu są:

- przeznaczenie niezainwestowanych terenów pod funkcje o charakterze ekologicznym, które obejmują 66,67ha ze 100,47ha powierzchni obszaru planu: ZL – teren lasu, ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, ZNU – teren zieleni nieurządzonej, WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych, WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe) i dopuszczenie na terenach: ZNL, ZNU i WH funkcji uzupełniających, związanych z rozwojem plenerowego sportu i rekreacji;
- zwiększenie udziałów lasu, tj. użytku Ls, z 20,55 ha na 27,55 ha;
- dopuszczenie zabudowy obiektów produkcyjnych składów i magazynów wyłącznie na terenach już zainwestowanych oraz w bezpośrednim ich sąsiedztwie jako uzupełnienie istniejącej zabudowy, przeznaczanie częściowo zainwestowanych terenów przy ul. Łysinowej pod niską zabudowę jednorodzinną z usługami w zakresie: turystyki, gastronomii i sportu.

2.4. uwagi zarzucającej, że waloryzacja przyrodnicza dopuszcza możliwość pogodzenia ochrony zbiornika z funkcją rekreacyjną w przeciwieństwie do prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu.

Uzasadnienie:

Projekt planu dopuszcza możliwość połączenia ochrony zbiornika wodnego wraz z otoczeniem, z funkcją rekreacyjną. Prognoza oddziaływania na środowisko planu miejscowego nie jest aktem normatywnym, lecz ma na celu ocenę skutków wpływu planu na środowisko. Nie zawiera zatem ograniczeń w zakresie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów. Wręcz przeciwnie, w prognozie oddziaływania na środowisko zwraca się uwagę na potencjalne funkcje zbiornika wodnego, w tym możliwość wykorzystania akwenu jako miejsca rekreacji i odpoczynku. Zdaniem autorów prognozy można pogodzić ochronę walorów przyrodniczych Łysiny oraz terenów przyległych z ich wykorzystaniem do celów rekreacji. Wszakże nawet na obszarach o szczególnych, a niekiedy unikatowych walorach przyrodniczych, dopuszcza się funkcję rekreacyjną (np. działalność w zakresie turystyki na obszarach parków narodowych).

2.5. uwagi zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

2.6. uwagi zarzucającej brak zgodności z celami polityki przestrzennej, określonej w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny z celem polityki przestrzennej określonymi w PZPW. Spełnia wszystkie wymogi w nim zawarte, co zostało potwierdzone stosownym uzgodnieniem z Zarządem Województwa Śląskiego 9 kwietnia 2009 r. (postanowienie

nr 300/SP/2009).

2.7. uwagi wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

2.8. uwagi wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL, na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

3. nie uwzględnić uwag wniesionych przez Pana Henryka SWOBODĘ, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

3.1. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:
  - parki narodowe;
  - rezerwaty przyrody;
  - parki krajobrazowe;
  - obszary chronionego krajobrazu;
  - obszary Natura 2000;
  - pomniki przyrody;
  - stanowiska dokumentacyjne;
  - użytki ekologiczne;
  - zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
  - ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

  i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";
- duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);
- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

3.2. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy ogan sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,

- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

3.3. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

3.4. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

4. nie uwzględnić uwag wniesionych przez Panią Małgorzatę SWOBODĘ, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

4.1. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:
  - parki narodowe;
  - rezerwaty przyrody;
  - parki krajobrazowe;
  - obszary chronionego krajobrazu;
  - obszary Natura 2000;
  - pomniki przyrody;
  - stanowiska dokumentacyjne;
  - użytki ekologiczne;
  - zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
  - ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

  i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";
- duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);
- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

4.2. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przyto-

czyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

4.3. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

4.4. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość ro woju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

5. nie uwzględnić uwag wniesionych przez Panią Irenę SWOBODĘ, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

5.1. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:
  - parki narodowe;
  - rezerwaty przyrody;
  - parki krajobrazowe;
  - obszary chronionego krajobrazu;
  - obszary Natura 2000;
  - pomniki przyrody;
  - stanowiska dokumentacyjne;
  - użytki ekologiczne;
  - zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
  - ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

  i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";
- duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);
- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

5.2. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w pro-

jekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

▪ brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

5.3. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

5.4. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

▪ w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;

▪ zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;

▪ zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

6. nie uwzględnić uwag wniesionych przez Pana Kazimierza SWOBODĘ, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

6.1. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

▪ brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";

▪ chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

▪ zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe;
- rezerwaty przyrody;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- pomniki przyrody;
- stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";

▪ duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów

sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);

- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

6.2. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

6.3. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

6.4. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

7. nie uwzględnić uwag wniesionych przez Panią Gabrielę BARON, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

7.1. zarzucającej, iż sporządzona analiza stanu została wykonana wyłącznie na podstawie literatury, a informacja w prognozie na temat wykonania wizji lokalnej jest pozbawiona szczegółów tj. brak wniosków oraz daty jej przeprowadzenia.

Uzasadnienie:

- sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz prognozy oddziaływania na środowisko zostało poparte szczegółową analizą stanu istniejącego, w tym stanu środowiska oraz dokumentów mających wpływ na ocenę uwarunkowań;
- inwentaryzacja została złożona przez zespół projektowy w tut. urzędzie miasta 6 października 2008r., zgodnie z harmonogramem rzeczowo – finansowym stanowiącym załącznik nr 1 do umowy Nr ZP-3420/26-3/08 z dnia 6 sierpnia 2008 r. na opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina;
- inwentaryzacja zawiera między innymi

bogatą dokumentację fotograficzną (119 zdjęć) potwierdzającą wykonanie wizji lokalnej 13 sierpnia 2008 r. oraz wnioski dotyczące kompletnej struktury funkcjonalno – przestrzennej;

- zostały przeanalizowane zdjęcia lotnicze z przestrzeni ostatnich kilkunastu lat w celu faktycznej oceny skali sukcesji terenów zadrzewionych na obszarze planu;
- wnioski wynikające z podjętych czynności zostały wykorzystane w prognozie, między innymi w rozdziale pt. „Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji planu".

7.2. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:
  - parki narodowe;
  - rezerwaty przyrody;
  - parki krajobrazowe;
  - obszary chronionego krajobrazu;
  - obszary Natura 2000;
  - pomniki przyrody;
  - stanowiska dokumentacyjne;
  - użytki ekologiczne;
  - zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
  - ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

  i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";
- duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);
- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

7.3. zarzucającej, że projekt planu jest niezgodny ze studium, które potwierdza walory przyrodnicze terenu zgodnie z waloryzacją oraz zaleca ochronę przed zabudową i niekorzystnymi zmianami.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny ze studium i potwierdza walory przyrodnicze zbiornika Łysina wraz z jego otoczeniem. Instrumentami ochrony środowiska, w tym krajobrazu w projekcie planu są:

- przeznaczenie niezainwestowanych terenów pod funkcje o charakterze ekologicznym, które obejmują 66,67ha ze 100,47ha powierzchni obszaru planu: ZL – teren lasu, ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, ZNU – teren zieleni nieurządzonej, WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych, WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe) i dopuszczenie na terenach: ZNL, ZNU i WH funkcji uzupełniających, związanych z rozwojem plenerowego sportu i rekreacji;
- zwiększenie udziałów lasu, tj. użytku Ls, z 20,55 ha na 27,55 ha;
- dopuszczenie zabudowy obiektów produkcyjnych składów i magazynów wyłącznie na terenach już zainwestowanych oraz w bezpośrednim ich sąsiedztwie jako uzupełnienie istniejącej zabudowy, przeznaczanie częściowo zainwestowanych terenów przy ul. Łysinowej pod niską zabudowę jednorodzinną z usługami w zakresie: turystyki, gastronomii i sportu.

7.4. zarzucającej, że waloryzacja przyrodnicza dopuszcza możliwość pogodzenia ochrony zbiornika z funkcją rekreacyjną w przeciwieństwie do prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu.

Uzasadnienie:

Projekt planu również dopuszcza możliwość połączenia ochrony zbiornika wodnego wraz z otoczeniem, z funkcją rekreacyjną. Prognoza oddziaływania na środowisko planu miejscowego nie jest aktem normatywnym, lecz ma na celu ocenę skutków wpływu planu na środowisko. Nie zawiera zatem ograniczeń w zakresie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów. Wręcz przeciwnie, w prognozie oddziaływania na środowisko zwraca się uwagę na potencjalne funkcje zbiornika wodnego, w tym możliwość wykorzystania akwenu jako miejsca rekreacji i odpoczynku. Zdaniem autorów prognozy można pogodzić ochronę walorów przyrodniczych Łysiny oraz terenów przyległych z ich wykorzystaniem do celów rekreacji. Wszakże nawet na obszarach o szczególnych, a niekiedy unikatowych walorach przyrodniczych, dopuszcza się funkcję rekreacyjną (np. działalność w zakresie turystyki na obszarach parków narodowych).

7.5. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności

ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

7.6. zarzucającej brak zgodności z celami polityki przestrzennej, określonej w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny z celem polityki przestrzennej określonymi w PZPW. Spełnia wszystkie wymogi w nim zawarte, co zostało potwierdzone stosownym uzgodnieniem z Zarządem Województwa Śląskiego 9 kwietnia 2009 r. (postanowienie nr 300/SP/2009).

7.7. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

7.8. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

8. nie uwzględnić uwag wniesionych przez Pana Szymona MATOSZKO, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

8.1. zarzucającej, iż sporządzona analiza stanu została wykonana wyłącznie na podstawie literatury, a informacja w prognozie na temat wykonania wizji lokalnej jest pozbawiona szczegółów tj. brak wniosków oraz daty jej przeprowadzenia.

Uzasadnienie:

- sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz prognozy oddziaływania na środowisko zostało poparte szczegółową analizą stanu istniejącego, w tym stanu środowiska oraz dokumentów mających wpływ na ocenę uwarunkowań;
- inwentaryzacja została złożona przez zespół projektowy w tut. urzędzie miasta 6 października 2008r., zgodnie z harmonogramem rzeczowo – finansowym stanowiącym załącznik nr 1 do umowy Nr ZP-3420/26-3/08 z dnia 6 sierpnia 2008 r. na opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina;
- inwentaryzacja zawiera między innymi bogatą dokumentację fotograficzną (119 zdjęć) potwierdzającą wykonanie wizji lokalnej 13 sierpnia 2008 r. oraz wnioski dotyczące kompletnej struktury funkcjonalno – przestrzennej;
- zostały przeanalizowane zdjęcia lotnicze z przestrzeni ostatnich kilkunastu lat w celu faktycznej oceny skali sukcesji terenów zadrzewionych na obszarze planu;

▪ wnioski wynikające z podjętych czynności zostały wykorzystane w prognozie, między innymi w rozdziale pt. „Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji planu".

8.2. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

▪ brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";

▪ chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

▪ zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe;
- rezerwaty przyrody;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- pomniki przyrody;
- stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";

▪ duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);

▪ właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

8.3. zarzucającej, że projekt planu jest niezgodny ze studium, które potwierdza walory przyrodnicze terenu zgodnie z waloryzacją oraz zaleca ochronę przed zabudową i niekorzystnymi zmianami.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny ze studium i potwierdza walory przyrodnicze zbiornika Łysina wraz z jego otoczeniem. Instrumentami ochrony środowiska, w tym krajobrazu w projekcie planu są:

▪ przeznaczenie niezainwestowanych terenów pod funkcje o charakterze ekologicznym, które obejmują 66,67ha ze 100,47ha powierzchni obszaru planu: ZL – teren lasu, ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, ZNU – teren zieleni nieurządzonej, WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych, WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe) i dopuszczenie na terenach: ZNL, ZNU i WH funkcji uzupełniających, związanych z rozwojem plenerowego sportu i rekreacji;

▪ zwiększenie udziałów lasu, tj. użytku Ls, z 20,55 ha na 27,55 ha;

▪ dopuszczenie zabudowy obiektów produkcyjnych składów i magazynów wyłącznie na terenach już zainwestowanych oraz w bezpośrednim ich sąsiedztwie jako uzupełnienie istniejącej zabudowy, przeznaczanie częściowo zainwestowanych terenów przy ul. Łysinowej pod niską zabudowę jednorodzinną z usługami w zakresie: turystyki, gastronomii i sportu.

8.4. zarzucającej, że waloryzacja przyrodnicza dopuszcza możliwość pogodzenia ochrony zbiornika z funkcją rekreacyjną w przeciwieństwie do prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu.

Uzasadnienie:

Projekt planu również dopuszcza możliwość połączenia ochrony zbiornika wodnego wraz z otoczeniem, z funkcją rekreacyjną. Prognoza oddziaływania na środowisko planu miejscowego nie jest aktem normatywnym, lecz ma na celu ocenę skutków wpływu planu na środowisko. Nie zawiera zatem ograniczeń w zakresie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów. Wręcz przeciwnie, w prognozie oddziaływania na środowisko zwraca się uwagę na potencjalne funkcje zbiornika wodnego, w tym możliwość wykorzystania akwenu jako miejsca rekreacji i odpoczynku. Zdaniem autorów prognozy można pogodzić ochronę walorów przyrodniczych Łysiny oraz terenów przyległych z ich wykorzystaniem do celów rekreacji. Wszakże nawet na obszarach o szczególnych, a niekiedy unikatowych walorach przyrodniczych, dopuszcza się funkcję rekreacyjną (np. działalność w zakresie turystyki na obszarach parków narodowych).

8.5. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

▪ brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego

krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

8.6. zarzucającej brak zgodności z celami polityki przestrzennej, określonej w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny z celem polityki przestrzennej określonymi w PZPW. Spełnia wszystkie wymogi w nim zawarte, co zostało potwierdzone stosownym uzgodnieniem z Zarządem Województwa Śląskiego 9 kwietnia 2009 r. (postanowienie nr 300/SP/2009).

8.7. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

8.8. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

9. nie uwzględnić uwagi zbiorowej złożonej *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

9.1. wnoszącej sprzeciw wobec powstania kopalni odkrywkowej piasku.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

10.nie uwzględnić uwag wniesionych przez Pana Rafała BARONA, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

10.1. zarzucającej, iż sporządzona analiza stanu została wykonana wyłącznie na podstawie literatury, a informacja w prognozie na temat wykonania wizji lokalnej jest pozbawiona szczegółów tj. brak wniosków oraz daty jej przeprowadzenia.

Uzasadnienie:

- sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz prognozy oddziaływania na środowisko zostało poparte szczegółową analizą stanu istniejącego, w tym stanu środowiska oraz dokumentów mających wpływ na ocenę uwarunkowań;
- inwentaryzacja została złożona przez zespół projektowy w tut. urzędzie miasta 6 października 2008r., zgodnie z harmonogramem rzeczowo – finansowym stanowiącym załącznik nr 1 do umowy Nr ZP-3420/26-3/08 z dnia 6 sierpnia 2008 r. na opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina;
- inwentaryzacja zawiera między innymi bogatą dokumentację fotograficzną (119 zdjęć) potwierdzającą wykonanie wizji lokalnej 13 sierpnia

2008 r. oraz wnioski dotyczące kompletnej struktury funkcjonalno – przestrzennej;

▪ zostały przeanalizowane zdjęcia lotnicze z przestrzeni ostatnich kilkunastu lat w celu faktycznej oceny skali sukcesji terenów zadrzewionych na obszarze planu;

▪ wnioski wynikające z podjętych czynności zostały wykorzystane w prognozie, między innymi w rozdziale pt. „Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji planu".

10.2. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

▪ brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";

▪ chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

▪ zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe;
- rezerwaty przyrody;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- pomniki przyrody;
- stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";

▪ duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);

▪ właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

10.3. zarzucającej, że projekt planu jest niezgodny ze studium, które potwierdza walory przyrodnicze terenu zgodnie z waloryzacją oraz zaleca ochronę przed zabudową i niekorzystnymi zmianami.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny ze studium i potwierdza walory przyrodnicze zbiornika Łysina wraz z jego otoczeniem. Instrumentami ochrony środowiska, w tym krajobrazu w projekcie planu są:

▪ przeznaczenie niezainwestowanych terenów pod funkcje o charakterze ekologicznym, które obejmują 66,67ha ze 100,47ha powierzchni obszaru planu: ZL – teren lasu, ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, ZNU – teren zieleni nieurządzonej, WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych, WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe) i dopuszczenie na terenach: ZNL, ZNU i WH funkcji uzupełniających, związanych z rozwojem plenerowego sportu i rekreacji;

▪ zwiększenie udziałów lasu, tj. użytku Ls, z 20,55 ha na 27,55 ha;

▪ dopuszczenie zabudowy obiektów produkcyjnych składów i magazynów wyłącznie na terenach już zainwestowanych oraz w bezpośrednim ich sąsiedztwie jako uzupełnienie istniejącej zabudowy, przeznaczanie częściowo zainwestowanych terenów przy ul. Łysinowej pod niską zabudowę jednorodzinną z usługami w zakresie: turystyki, gastronomii i sportu.

10.4. zarzucającej, że waloryzacja przyrodnicza dopuszcza możliwość pogodzenia ochrony zbiornika z funkcją rekreacyjną w przeciwieństwie do prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu.

Uzasadnienie:

Projekt planu również dopuszcza możliwość połączenia ochrony zbiornika wodnego wraz z otoczeniem, z funkcją rekreacyjną. Prognoza oddziaływania na środowisko planu miejscowego nie jest aktem normatywnym, lecz ma na celu ocenę skutków wpływu planu na środowisko. Nie zawiera zatem ograniczeń w zakresie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów. Wręcz przeciwnie, w prognozie oddziaływania na środowisko zwraca się uwagę na potencjalne funkcje zbiornika wodnego, w tym możliwość wykorzystania akwenu jako miejsca rekreacji i odpoczynku. Zdaniem autorów prognozy można pogodzić ochronę walorów przyrodniczych Łysiny oraz terenów przyległych z ich wykorzystaniem do celów rekreacji. Wszakże nawet na obszarach o szczególnych, a niekiedy unikatowych walorach przyrodniczych, dopuszcza się funkcję rekreacyjną (np. działalność w zakresie turystyki na obszarach parków narodowych).

10.5. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

▪ brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

(t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

10.6. zarzucającej brak zgodności z celami polityki przestrzennej, określonej w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny z celem polityki przestrzennej określonymi w PZPW. Spełnia wszystkie wymogi w nim zawarte, co zostało potwierdzone stosownym uzgodnieniem z Zarządem Województwa Śląskiego 9 kwietnia 2009 r. (postanowienie nr 300/SP/2009).

10.7. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

10.8. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

11.nie uwzględnić uwag wniesionych przez Panią Urszulę ROSOSIŃSKĄ, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

11.1. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:
  - parki narodowe;
  - rezerwaty przyrody;
  - parki krajobrazowe;
  - obszary chronionego krajobrazu;
  - obszary Natura 2000;
  - pomniki przyrody;
  - stanowiska dokumentacyjne;
  - użytki ekologiczne;
  - zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
  - ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar

ochrony lokalnej";

- duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);
- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

11.2. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

11.3. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

11.4. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

12.nie uwzględnić uwagi wniesionej przez Pana Przemysława MAJORA, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

12.1. wnoszącej sprzeciw wobec eksploatacji kruszywa naturalnego.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym, o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

13. nie uwzględnić uwag wniesionych przez Pana Piotra ROSOSIŃSKIEGO, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

13.1. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako

„obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

▪ brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";

▪ chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

▪ zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe;
- rezerwaty przyrody;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- pomniki przyrody;
- stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";

▪ duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);

▪ właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

13.2. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

▪ brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

13.3. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

13.4. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

▪ w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;

▪ zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rozwoju funkcji sportowo – rekreacyj-

nej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;

- zapisy planu dają możliwość poszczególnym właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

14.nie uwzględnić uwag wniesionych przez Pana Krzysztofa LIMAŃSKIEGO, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

14.1. zarzucającej, iż sporządzona analiza stanu została wykonana wyłącznie na podstawie literatury, a informacja w prognozie na temat wykonania wizji lokalnej jest pozbawiona szczegółów tj. brak wniosków oraz daty jej przeprowadzenia.

Uzasadnienie:

- sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz prognozy oddziaływania na środowisko zostało poparte szczegółową analizą stanu istniejącego, w tym stanu środowiska oraz dokumentów mających wpływ na ocenę uwarunkowań;
- inwentaryzacja została złożona przez zespół projektowy w tut. urzędzie miasta 6 października 2008r., zgodnie z harmonogramem rzeczowo – finansowym stanowiącym załącznik nr 1 do umowy Nr ZP-3420/26-3/08 z dnia 6 sierpnia 2008 r. na opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina;
- inwentaryzacja zawiera między innymi bogatą dokumentację fotograficzną (119 zdjęć) potwierdzającą wykonanie wizji lokalnej 13 sierpnia 2008 r. oraz wnioski dotyczące kompletnej struktury funkcjonalno – przestrzennej;
- zostały przeanalizowane zdjęcia lotnicze z przestrzeni ostatnich kilkunastu lat w celu faktycznej oceny skali sukcesji terenów zadrzewionych na obszarze planu;
- wnioski wynikające z podjętych czynności zostały wykorzystane w prognozie, między innymi w rozdziale pt. „Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji planu".

14.2. w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" ze względu na wyróżniające się walory przyrodnicze (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą).

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:
  - parki narodowe;
  - rezerwaty przyrody;
  - parki krajobrazowe;
  - obszary chronionego krajobrazu;
  - obszary Natura 2000;
  - pomniki przyrody;
  - stanowiska dokumentacyjne;
  - użytki ekologiczne;
  - zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
  - ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

  i nie ma wśród nich formy jaką jest: „obszar ochrony lokalnej";
- duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);
- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

14.3. zarzucającej, że projekt planu jest niezgodny ze studium, które potwierdza walory przyrodnicze terenu zgodnie z waloryzacją oraz zaleca ochronę przed zabudową i niekorzystnymi zmianami.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny ze studium i potwierdza walory przyrodnicze zbiornika Łysina wraz z jego otoczeniem. Instrumentami ochrony środowiska, w tym krajobrazu w projekcie planu są:

- przeznaczenie niezainwestowanych terenów pod funkcje o charakterze ekologicznym, które obejmują 66,67ha ze 100,47ha powierzchni obszaru planu: ZL – teren lasu, ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, ZNU – teren zieleni nieurządzonej, WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych, WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe) i dopuszczenie na terenach: ZNL, ZNU i WH funkcji uzupełniających, związanych z rozwojem plenerowego sportu i rekreacji;
- zwiększenie udziałów lasu, tj. użytku Ls, z 20,55 ha na 27,55 ha;
- dopuszczenie zabudowy obiektów produkcyjnych składów i magazynów wyłącznie na terenach już zainwestowanych oraz w bezpośrednim ich sąsiedztwie jako uzupełnienie istniejącej zabudowy, przeznaczanie częściowo zainwestowanych terenów przy ul. Łysinowej pod niską zabudowę jednorodzinną z usługami w zakresie: turystyki,

gastronomii i sportu.

14.4. zarzucającej, że waloryzacja przyrodnicza dopuszcza możliwość pogodzenia ochrony zbiornika z funkcją rekreacyjną w przeciwieństwie do prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu.

Uzasadnienie:

Projekt planu również dopuszcza możliwość połączenia ochrony zbiornika wodnego wraz z otoczeniem, z funkcją rekreacyjną. Prognoza oddziaływania na środowisko planu miejscowego nie jest aktem normatywnym, lecz ma na celu ocenę skutków wpływu planu na środowisko. Nie zawiera zatem ograniczeń w zakresie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów. Wręcz przeciwnie, w prognozie oddziaływania na środowisko zwraca się uwagę na potencjalne funkcje zbiornika wodnego, w tym możliwość wykorzystania akwenu jako miejsca rekreacji i odpoczynku. Zdaniem autorów prognozy można pogodzić ochronę walorów przyrodniczych Łysiny oraz terenów przyległych z ich wykorzystaniem do celów rekreacji. Wszakże nawet na obszarach o szczególnych, a niekiedy unikatowych walorach przyrodniczych, dopuszcza się funkcję rekreacyjną (np. działalność w zakresie turystyki na obszarach parków narodowych).

14.5. zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23 ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

14.6. zarzucającej brak zgodności z celami polityki przestrzennej, określonej w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny z celem polityki przestrzennej określonymi w PZPW. Spełnia wszystkie wymogi w nim zawarte, co zostało potwierdzone stosownym uzgodnieniem z Zarządem Województwa Śląskiego 9 kwietnia 2009 r. (postanowienie nr 300/SP/2009).

14.7. wnoszącej sprzeciw wobec planów jakiejkolwiek eksploatacji kruszywa naturalnego w rejonie zbiornika Łysina - wprowadzenie zakazu jego eksploatacji do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

14.8. wnoszącej o ograniczenie terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym B4.ZNL na rzecz lasu.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby zwiększenia terenów przeznaczonych pod las kosztem terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, co uzasadnia się następująco:

- w obecnym kształcie projekt planu już zwiększa udział gruntów leśnych z 20,55 ha na 27,55 ha;
- zmiana proporcji na rzecz lasu doprowadzi do ograniczenia możliwości dysponowania nieruchomościami przez właścicieli i ograniczy możliwość rowoju funkcji sportowo – rekreacyjnej o charakterze plenerowym, która nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a może jedyni wzmocnić charakter rekreacyjny zbiornika Łysina wraz z otoczeniem;
- zapisy planu dają możliwość poszczególnym

właścicielom działek – w granicach terenów zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym, zasadzenia drzew, działanie takie może obejmować 100% powierzchni poszczególnych nieruchomości gruntowych.

15.nie uwzględnić uwag wniesionych przez STOWARZYSZENIE GOSPODARCZO-EKOLOGICZNE „NASZ REGION”, *podczas pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

15.1. uwagi zarzucającej, że przedłożony projekt całkowicie pomija rekreacyjno-wypoczynkowy charakter zbiornika Łysina; należy uwzględnić: ciągi komunikacyjne (niekoniecznie utwardzone), miejsca parkingowe, campingowe, boiska, place zabaw, punkty gastronomiczne i zaplecze higieniczne - na terenie: A9.MN/U oraz przebieg mediów.

Uzasadnienie:

Uwaga jest bezzasadna w zakresie nieuwzględnienia rekreacyjno – wypoczynkowego charakteru zbiornika Łysina. W przeważającej większości otoczenie Łysiny przeznaczone jest pod funkcje związane z rekreacją i sportem:

- otoczenie zbiornika od strony wschodniej:

- istniejące tereny zabudowy mieszkaniowej z usługami publicznymi w zakresie: turystyki, gastronomii i sportu,

- tereny usług publicznych w zakresie: turystyki, gastronomii i sportu,

- teren B15.ZNU zieleni nieurządzonej z możliwością lokalizowania miejsc postojowych (np. sezonowych w okresie letnim, dla osób odwiedzających Łysinę);

- otoczenie zbiornika od strony południowo – zachodniej:

- las,

- zieleń nieurządzona o charakterze leśnym z możliwością lokalizowania: sezonowych punktów gastronomicznych, urządzeń i terenowych obiektów sportowo – rekreacyjnych, obiektów małej architektury, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej oraz ścieżek dla rowerów.

Z powyższego wynika jednoznacznie, że nacisk na charakter rekreacyjno – wypoczynkowy otoczenia zbiornika Łysina jest znaczący. Jedynie w części północnej przeznaczenie terenów nie ma charakteru rekreacyjnego, z wyjątkiem terenu A9.MN/U, gdzie dopuszcza się szeroki wachlarz usług, w tym usług: turystyki, gastronomii i sportu.

Uwagę należy odrzucić w zakresie przeznaczenia wyłącznie na cele rekreacyjno – wypoczynkowe terenu A9.MN/U ze względu na:

- brak zgodności ze studium;
- zlokalizowanie wyłącznie funkcji rekreacyjnej w otoczeniu istniejących hal produkcyjnych, składowych i magazynowych jest niewłaściwe; odpowiednim rozwiązaniem będzie wprowadzenie „strefy pośredniej” pomiędzy terenami przemysłowymi a rekreacyjnymi, tj. terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, gdzie faktyczne potrzeby społeczne wygenerują odpowiedni rodzaj powstających tam usług.

Uwaga dotycząca wydzielania ciągów komunikacyjnych (nieutwardzonych), miejsc pod parkingi, boisk, campingów, placów zabaw czy mediów jest bezzasadna:

- na przedmiotowym terenie dopuszczone jest lokalizowanie dojazdów oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, przy czym ich przebieg będzie dostosowany do działań inwestycyjnych na poszczególnych działkach;
- miejsca postojowe w obrębie projektu planu zostały zapewnione poprzez:

– wydzielenie terenów: A13.KS przewidzianego pod parking oraz B15.ZNU przewidzianego pod zieleń nieurządzoną, z możliwością lokalizowania miejsc postojowych;

– obowiązek zapewnienia miejsc postojowych w ramach działek inwestora lub na specjalnie wyznaczonym obszarze w bezpośrednim sąsiedztwie, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

15.2. uwagi w sprawie wyznaczenia na granicy obszaru A9.MN/U od strony fabryki Danone, pasa wysokiej zieleni lub lasu w celu poprawy walorów krajobrazowych i izolacji akustycznej zbiornika Łysina.

Uzasadnienie:

Brak potrzeby wyznaczania na terenie A9.MN/U zieleni izolacyjnej, co uzasadnia się następująco:

- zieleń izolacyjna została ustalona na terenie A7.P jako strefa buforowa od strony A9.MN/U;
- wprowadzenie kolejnego pasa zieleni izolacyjnej na terenie A9.MN/U, doprowadzi do ograniczenia w dysponowaniu nieruchomościami przez ich właścicieli i może skutkować koniecznością wykupu tych terenów przez gminę.

15.3. uwagi w sprawie wyznaczenia na terenie B4.ZNL pasa o szerokości 30 – 40 m od brzegu pod cele rekreacyjno – wypoczynkowe, z możliwością lokalizowania usług sezonowych w zakresie: punkty gastronomiczne, toalety.

Uzasadnienie:

Uwaga jest bezzasadna. Projekt planu zakłada w ramach przeznaczenia uzupełniającego następujące przeznaczenia:

- sezonowe punkty gastronomiczne,
- urządzenia i terenowe obiekty sportowo-rekreacyjne,
- obiekty małej architektury,

które będą realizowały cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

15.4. uwagi wnoszącej o wprowadzenie zakazu lokalizowania jakiejkolwiek działalności przemysłowej na terenie B4.ZNL, w szczególności wydobycia piasku.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających działalność przemysłową oraz eksploatację

kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym, o fakcie występowania granicy złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

15.5. uwagi wnoszącej o wyjaśnienie przyczyn stałego obniżania się poziomu wód w zbiorniku Łysina, a także wskazanie inicjatyw w celu przeciwdziałania temu zjawisku - plan powinien uwzględnić m.in. ewentualne obiekty hydrotechniczne przeciwdziałające ww. zjawisku.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się za bezzasadną. Powyższe zagadnienie wykracza poza zakres opracowania mpzp.

15.6. uwagi w sprawie ujęcia zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" - bezprzedmiotowy jest argument, iż prawo nie uwzględnia pojęcia lokalnego obszaru chronionego, gdyż to do kompetencji rady należy kształtowanie rozwoju terenu w sposób chroniący walory przyrodnicze.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uznania zbiornika Łysina jako „obszar ochrony lokalnej" z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- chronione gatunki roślin i zwierząt w obrębie zbiornika Łysina to do gatunki rozpowszechnione w Polsce.

Ponadto należy podkreślić:

- zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:
  - parki narodowe;
  - rezerwaty przyrody;
  - parki krajobrazowe;
  - obszary chronionego krajobrazu;
  - obszary Natura 2000;
  - pomniki przyrody;
  - stanowiska dokumentacyjne;
  - użytki ekologiczne;
  - zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
  - ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

  i nie ma wśród nich formy jaką jest „obszar ochrony lokalnej";
- duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);
- właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

15.7. uwagi zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23. ust. 1. ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

15.8. uwagi wnoszącej o wprowadzenie zapisu uniemożliwiającego prowadzenie eksploatacji piasku na obszarze planu.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się częściowo za bezzasadną. W projekcie planu nie ma zapisów dopuszczających eksploatację kruszywa naturalnego, w związku z czym wydobycie piasku nie może być prowadzone. Została jedynie zawarta informacja – zgodna ze stanem prawnym o fakcie występowania granicy

złoża udokumentowanego (kopalina pospolita – kruszywo naturalne).

16.nie uwzględnić uwag wniesionych przez STOWARZYSZENIE GOSPODARCZO-EKOLOGICZNE „NASZ REGION”, *podczas drugiego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

16.1. uwagi zarzucającej, że przedłożony projekt oprócz deklaracji w części opisowej całkowicie pomija rekreacyjno–wypoczynkowy charakter zbiornika „Łysina”, nie określono w projekcie planu:

– miejsc parkingowych oraz ciągów komunikacyjnych, w tym nieutwardzonych zapewniających obsługę komunikacyjną poszczególnych rejonów zbiornika „Łysina” oraz dostęp służb ratowniczych na terenie B4.ZNL;

– miejsc, gdzie powinny być zlokalizowane pola campingowe, tereny przeznaczone do celów rekreacyjno – wypoczynkowych, punkty gastronomiczne i zaplecze higieniczne, miejsc przebiegu sieci uzbrojenia terenu na terenie B4.ZNL.

Uzasadnienie:

Uwaga została uwzględniona jedynie w zakresie dopuszczenia w przeznaczeniu towarzyszącym lokalizowania: wewnętrznych ulic dojazdowych i miejsc postojowych. W pozostałym zakresie uwaga została odrzucona, co uzasadnia się następująco:

- teren ZNL posiada liczny drzewostan i zróżnicowane formy topograficzne;
- funkcja rekreacyjna jest wyłącznie funkcją uzupełniającą, której termin realizacji jest trudny do przewidzenia; w chwili faktycznego zainwestowania terenu ZNL infrastrukturą turystyczną, dojdzie na jego obszarze do szeregu zmian środowiskowych, wynikających chociażby z sukcesji istniejącej flory;
- przesądzanie obecnie o przebiegu ciągów komunikacyjnych, mediów, lokalizacji toalet jest niemożliwe i wręcz szkodliwe z punktu widzenia pozyskiwania inwestora;
- biorąc pod uwagę różnorodność form usług rekreacyjnych oraz niemożność określania na jaki produkt turystyczny będzie koniunktura za kilka lat, szkodliwe byłoby wprowadzanie sztywnych zasad zagospodarowania, które mogłyby doprowadzić do odstraszenia inwestorów;
- na terenie ZNL dopuszcza się wyłącznie: urządzenia i terenowe obiekty sportowo – rekreacyjne oraz obiekty małej architektury – jako funkcję uzupełniającą, z czego jednoznacznie wynika, że ewentualny produkt turystyczny będzie związany ze znaczną przestrzenią o niewielkim stopniu zainwestowaniu (np. korty tenisowe, poligon paintballowy itp.);
- projekt planu w sposób elastyczny określa szeroko rozumiane zasady zagospodarowania, tak aby można było skutecznie dostosować się do zamierzeń przyszłych inwestorów;
- wątek formalny szczegółowego określania miejsca lokalizowania np. boisk czy placów zabaw; takie działanie wykracza poza materię planu - w mpzp ustala się wyłącznie zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, z czego jednoznacznie wynika, że projekt planu musi się cechować znaczącą ogólnością.

16.2. uwagi w zakresie przeznaczenia na cele infrastruktury komunikacyjnej oraz zaplecza dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych części terenu A9.MN/U.

Uzasadnienie:

Uwaga została uwzględniona jedynie w zakresie możliwości lokalizowania na terenie: A9.MN/U miejsc postojowych przewidzianych do obsługi terenów innych niż MN/U. W pozostałym zakresie uwaga została odrzucona, co uzasadnia się następująco:

- działki na terenie A9.MN/U należą do osób prywatnych, które nie wyraziły chęci przeznaczenia ich wyłącznie pod tereny komunikacji (tj. drogi i miejsca postojowe) - zapis taki doprowadziłby do ograniczenia w dysponowaniu nieruchomościami przez właścicieli i może skutkować koniecznością wykupu tych terenów przez gminę;
- na przedmiotowym terenie jako przeznaczenie podstawowe ustalone są również usługi nieuciążliwe, co pozwala na zlokalizowanie usługowego zaplecza turystycznego.

16.3. uwagi w sprawie wyznaczenia na granicy obszaru A9.MN/U od strony fabryki Danone pasa wysokiej zieleni

Uzasadnienie:

Brak potrzeby wyznaczenia na granicy obszaru A9.MN/U od strony fabryki Danone pasa wysokiej zieleni, co uzasadnia się następująco:

- zieleń izolacyjna została ustalona na terenie A7.P jako strefa buforowa od strony terenu: A9.MN/U;
- wprowadzenie kolejnego pasa zieleni izolacyjnej doprowadzi do ograniczenia w dysponowaniu nieruchomościami przez właścicieli i może skutkować koniecznością wykupu tych terenów przez gminę;
- projekt planu nie ogranicza możliwości wprowadzenia zieleni wysokiej przez właścicieli działek na terenie A9.MN/U, którzy będą mogli ją kształtować wg własnego uznania.

16.4. uwagi w sprawie wyznaczenia na terenie B4.ZNL pasa o szerokości 30 – 40 m od brzegu, z zakazem zabudowy i jednoczesnym dopuszczeniem zagospodarowania go na cele rekreacyjno- wypoczynkowe; wyznaczyć ciągi komunikacyjne, sieci, miejsca lokalizacji sezonowych oraz obiektów usługowych; teren poza strefą należy przeznaczyć pod las zgodnie z istniejącym stanem rzeczy.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby wyznaczenia na terenie B4.ZNL pasa o szerokości 30 – 40 m od brzegu, z zakazem zabudowy i jednoczesnym dopuszczeniem zagospodarowania na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz przeznaczania pozostałego obszaru pod las, co uzasadnia się w następujący sposób:

- taka „miąższość" terenu uniemożliwi rozwój jakiejkolwiek funkcji turystycznej, jak np. korty tenisowe, poligon paintballowy itp, nie wspominając o możliwości przeprowadzenia w ich sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych;
- celowe jest wprowadzenie zapisów elastycznych, które z jednej strony dadzą szansę na rozwój funkcji sportowo – turystycznej, a z drugiej strony pozwolą ją na tyle rozproszyć, że nie wpłynie to na pogorszenie walorów środowiska naturalnego;
- po uchwaleniu projektu planu właściciele poszczególnych działek w obrębie terenu B4.ZNL sami będą mogli decydować, czy je zadrzewić i w jakim stopniu, czy przeznaczyć ich część pod funkcję sportowo – rekreacyjną. Przeznaczenie terenu ZNL pod las, wyklucza możliwość wprowadzenia jakiejkolwiek innej funkcji towarzyszącej.

16.5. uwagi wnoszącej o wyjaśnienie przyczyn stałego obniżania się poziomu wód w zbiorniku Łysina, a także wskazanie inicjatyw w celu przeciwdziałania temu zjawisku - plan powinien uwzględnić m.in. ewentualne obiekty hydrotechniczne przeciwdziałające ww. zjawisku.

Uzasadnienie:

Uwagę uważa się za bezzasadną. Powyższe zagadnienie wykracza poza zakres opracowania mpzp.

16.6. uwagi zarzucającej brak zgodności ze studium oraz zaktualizowaną prognozą oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie:

Projekt planu jest zgodny z ustaleniami „Studium", a prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem opracowanym na podstawie planu, trudno więc mówić o niezgodności z nią projektu mpzp. Należy podkreślić, że zarówno projekt planu jak i prognoza oddziaływania na środowisko uzyskały wszystkie stosowne uzgodnienia i opinie, wynikające z obowiązujących przepisów.

16.7. uwagi zarzucającej brak zgodności ze studium - w projekcie planu nie został umieszczony korytarz ekologiczny.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby umieszczania w projekcie planu korytarza ekologicznego z uwagi na:

- brak prawnej formy ochrony przyrody, jaką jest „korytarz ekologiczny".

Nie można również mówić o braku zgodności ze studium. Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Z ww. ustawy nie wynika, iż korytarz ekologiczny jest formą ochrony przyrody jaką przewidział ustawodawca. Pojęcie korytarza ekologicznego odnosi się jedynie do „funkcjonalności", jaką należy zapewnić na danej przestrzeni. Jako przykład można tutaj przytoczyć art. 23. ust. 1 ww. ustawy: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych". Idąc w ślad za rozumowaniem ustawodawcy organ sporządzający mpzp uznał, że konieczne jest uwzględnienie „funkcjonalności" korytarza ekologicznego na terenach w rejonie zbiornika Łysina oraz rzek Gostynki i Mlecznej i przeznaczył je pod funkcje o charakterze ekologicznym:

- ZL – teren lasu,
- ZNL – teren zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym,
- ZNU – teren zieleni nieurządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych,,
- WH – teren obiektów hydrotechnicznych (wały przeciwpowodziowe).

Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest opracowaniem studialnym ani pracą naukową, tylko aktem prawa miejscowego, w którym to jednoznacznie i rzeczowo należy zawrzeć ustalenia, organ sporządzający mpzp uznał, że wprowadzenie korytarza ekologicznego do projektu planu jest bezzasadne. Uważa natomiast, że właściwym rozwiązaniem jest ustalenie terenów „w obrębie korytarza ekologicznego" spełniających jego ekologiczne funkcje.

17.nie uwzględnić uwagi wniesionej przez Margot, Franciszka GORYWODÓW, *podczas drugiego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

17.1. wnoszącej o powiększenie obszaru pod zabudowę z 1280 m^2 na 3000 m^2 na terenie B4.ZNL, z możliwością zlokalizowania nowej zabudowy o funkcji: medycznej, w tym dom spokojnej starości, handlowej i gastronomicznej.

Uzasadnienie:

Brak zgodności z polityką przestrzenną gminy, wyrażoną w postaci „studium". Zgodnie z jej założeniami kompleksy o charakterze ekologicznym, w tym lasy tworzące korytarze ekologiczne wzdłuż rzek „Gostynka" oraz „Mleczna" przewidziane są do ochrony, między innymi poprzez ograniczanie na ich obszarach zabudowy.

18.nie uwzględnić uwag wniesionych przez DOWBUD BUDOWNICTWO Sp. z o. o., *podczas drugiego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

18.1. uwagi wnoszącej o wprowadzenie zapisu do planu dla działek o nr: 307/252, 333/252, 310/248,

328/249 na terenie B4.ZNL, że znajdują się one w granicach złoża udokumentowanego piasku - „Łysina I".

Uzasadnienie:

Uwaga jest bezzasadna. Stosowny zapis znajduje się w treści projektu uchwały (§3, ust. 6, pkt 5), równocześnie ww. działki zostały zaznaczone na rysunku projektu planu jako zawierające się w granicy wymienionego złoża. Uwaga została uwzględniona w zakresie: dopisania nazwy własnej złoża udokumentowanego, tj.: „Łysina I".

18.2. uwagi wnoszącej o zmianę przeznaczenia w planie działek o nr: 307/252, 333/252, 310/248, 328/249 na terenie B4.ZNL z terenu zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym na teren łąk.

Uzasadnienie:

Uwaga należy odrzucić z uwagi na:

- zmiana przeznaczenia z zieleni nieurządzonej o charakterze leśnym na teren łąk jest niezgodna z zapisami „studium", w którym przedmiotowy obszar przeznaczony został pod zalesienie;
- z punktu widzenia prowadzenia gminnej polityki zrównoważonego rozwoju, z uwzględnieniem środowiska naturalnego zasadne jest wprowadzenie w rejonie rzeki „Gostynki" i zbiornika „Łysiny" zieleni leśnej (na przeważających użytkach Ls) i zieleni o charakterze leśnym, która będzie stanowiła naturalne uzupełnienie istniejących – rozproszonych kompleksów leśnych oraz zapewni pełną funkcjonalność korytarza ekologicznego rozciągającego się wzdłuż rzeki „Gostynki".

19.nie uwzględnić uwagi wniesionej przez DOWBUD BUDOWNICTWO Sp. z o. o. *podczas trzeciego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu*

19.1. wnoszącej o utrzymanie w planie dla działek o nr: 307/252, 333/252, 310/248, 328/249 na terenie B4.ZNL dotychczasowego przeznaczenia tj. rolniczego i nie przeznaczanie ich pod zalesienie.

Uzasadnienie:

Uwagę należy odrzucić z uwagi na:

- utrzymanie funkcji rolniczej jest niezgodne z zapisami „studium", w którym przedmiotowy obszar przeznaczony został pod zalesienie;
- z punktu widzenia prowadzenia gminnej polityki zrównoważonego rozwoju, z uwzględnieniem środowiska naturalnego zasadne jest wprowadzenie w rejonie rzeki „Gostynki" i zbiornika „Łysiny" zieleni leśnej (na przeważających użytkach Ls) i zieleni o charakterze leśnym, która będzie stanowiła naturalne uzupełnienie istniejących – rozproszonych kompleksów leśnych oraz zapewni pełną funkcjonalność korytarza ekologicznego roz-

Załącznik nr 3
do uchwały nr VI/4/2011
Rady Miejskiej w Bieruniu
z dnia 28 kwietnia 2011 r.

Rozstrzygnięcie Rady Miejskiej w Bieruniu o sposobie rozpatrzenia uwag do prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina.

Rada Miejska w Bieruniu działając na podstawie art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) postanawia:

1. nie uwzględnić uwagi wniesionej przez Pana Piotra SWOBODĘ, *podczas pierwszego wyłożenia prognozy oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu*

1.1. zarzucającej sprzeczność treści prognozy, w której zapisano: „Realizacja planu nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego" a następnie: „Do najistotniejszych czynników, powodujących negatywne przekształcenia w środowisku należy zaliczyć: przekształcenie krajobrazu (osiadanie terenu, zabudowa krajobrazu), utwardzenie znacznej powierzchni powodujące trwałe przekształcenie terenów biologicznie aktywnych, zmianę stosunków wodnych."

Uzasadnienie:

- Z punktu widzenia ochrony środowiska pomiędzy degradacją środowiska, a jego negatywnym przekształceniem jest znacząca różnica. Proces degradacji to proces o znacznie większej presji na środowisko niż negatywne przekształcenia, zarówno w zakresie zasięgu przestrzennego, jak i czynników środowiska jakich dotyczy. W przypadku realizacji planu możemy wyłącznie mówić o procesie negatywnego przekształcenia, które trudno wyeliminować w miejscu, gdzie funkcja przyrodnicza bezpośrednio konfrontuje się z procesami urbanizacyjnymi. Za negatywne przekształcenie uznać należy np.: wykonanie prac niwelacyjnych podczas budowy domu jednorodzinnego, skutki budowy ciągu pieszego (promenady nad zbiornikiem Łysina), poszerzenia drogi, czy budowę zorganizowanych miejsc postojowych. Nie można natomiast uznać tych działań za degradację środowiska, zwłaszcza w zakresie jaki proponuje projekt planu.
- Wyjaśnienia wymaga również ewentualna uciążliwość terenów przeznaczonych pod obiekty

składów i magazynów. W tym przypadku można mówić wyłącznie o skutkach w zakresie krajobrazu, który został już przekształcony, a plan jedynie podtrzymuje funkcje istniejące i dopuszcza realizację zabudowy wyłącznie w sąsiedztwie istniejących budynków. Zgodnie z art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 z późn. zm.) eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Natomiast w świetle zaś art. 144 ust. 2 eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Wszelka uciążliwość, rozumiana jako przekraczanie wyznaczonych przez przepisy o ochronie środowiska standardów, musi się zawierać w granicach terenu inwestora, czyli o przekształceniu środowiska (lub określonych jego elementów) możemy mówić wyłącznie w granicach działek, na których będzie prowadzona działalność.

▪ Inne prognozowane przekształcenia środowiska przyrodniczego – niezależne od ustaleń planu, wynikają z działalności górniczej prowadzonej przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Piast". Zgodnie z danymi dotyczącymi planowanej działalności wydobywczej na tym terenie, przewiduje się I-II kategorii szkód górniczych (wschodnia część obszaru). Najistotniejszymi z punktu widzenia zagospodarowania, a w szczególności zabudowy terenu następstwami górnictwa KWK „Piast" będą obniżenia terenu, które według prognoz wyniosą w części południowo-wschodniej 1 m. Innym, nie mniej ważnym skutkiem działalności górniczej może być zmiana stosunków wodnych. W celu ochrony obiektów technicznych na powierzchni i pod powierzchnią terenu został wyznaczony filar ochronny.

1.2. zarzucającej nieprawdziwość zapisu w treści prognozy: „W przypadku zaniechania realizacji mpzp, środowisko przyrodnicze tego obszaru nie ulegnie zasadniczym zmianom" - wg autora uwagi brak realizacji może pozytywnie wpłynąć na środowisko.

Uzasadnienie:

Z punktu widzenia sytuacji, w której na obszarze planu nie zachodzą żadne procesy inwestycyjne, to taki stan faktycznie jest możliwy. Biorąc jednak pod uwagę tryb wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), w przypadku kiedy nieruchomość nie posiada obowiązującego mpzp i znajduje się poza terenem górniczym, decyzję wydaje się na zasadzie analogii z terenami sąsiednimi, a więc na ich podstawie ustala się standardy zabudowy i zagospodarowania terenu. Hipotetycznie – zgodnie z tą zasadą, brak obowiązującego planu, w którym jednoznacznie zostaną wskazane tereny pod zabudowę oraz tereny o charakterze ekologicznym, na podstawie decyzji możliwe jest zabudowanie obszarów, które powinny być wolne od zainwestowania. Podkreślić należy, że podczas wydawania wzizt ustawodawca nie przewidział konieczności zachowania zgodności ze studium, co w konsekwencji doprowadzić może do braku kontroli nad penetracją zabudowy w środowisko przyrodnicze. W związku z powyższym oraz mając na uwadze dotychczasową aktywność inwestorów, przewiduje się, że nieuchwalenie mpzp tj. nierealizowanie jego zamierzeń spowoduje, że stan środowiska nie pogorszy się w sposób gwałtowny.

2. nie uwzględnić uwagi wniesionej przez Pana Gabriela BARONA, *podczas pierwszego wyłożenia prognozy oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu*

2.1. zarzucającej sprzeczność treści prognozy, w której zapisano: „Realizacja planu nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego", a następnie: „Do najistotniejszych czynników, powodujących negatywne przekształcenia w środowisku należy zaliczyć: przekształcenie krajobrazu (osiadanie terenu, zabudowa krajobrazu), utwardzenie znacznej powierzchni powodujące trwałe przekształcenie terenów biologicznie aktywnych, zmianę stosunków wodnych."

Uzasadnienie:

▪ Z punktu widzenia ochrony środowiska pomiędzy degradacją środowiska, a jego negatywnym przekształceniem jest znacząca różnica. Proces degradacji to proces o znacznie większej presji na środowisko niż negatywne przekształcenia, zarówno w zakresie zasięgu przestrzennego, jak i czynników środowiska jakich dotyczy. W przypadku realizacji planu możemy wyłącznie mówić o procesie negatywnego przekształcenia, które trudno wyeliminować w miejscu, gdzie funkcja przyrodnicza bezpośrednio konfrontuje się z procesami urbanizacyjnymi. Za negatywne przekształcenie uznać należy np.: wykonanie prac niwelacyjnych podczas budowy domu jednorodzinnego, skutki budowy ciągu pieszego (promenady nad zbiornikiem Łysina), poszerzenia drogi, czy budowę zorganizowanych miejsc postojowych. Nie można natomiast uznać tych działań za degradację środowiska, zwłaszcza w zakresie jaki proponuje projekt planu.

▪ Wyjaśnienia wymaga również ewentualna uciążliwość terenów przeznaczonych pod obiekty składów i magazynów. W tym przypadku można mówić wyłącznie o skutkach w zakresie krajobrazu, który został już przekształcony, a plan jedynie podtrzymuje funkcje istniejące i dopuszcza realizację zabudowy wyłącznie

w sąsiedztwie istniejących budynków. Zgodnie z art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 z późn. zm.) eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Natomiast w świetle zaś art. 144 ust. 2 eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Wszelka uciążliwość, rozumiana jako przekraczanie wyznaczonych przez przepisy o ochronie środowiska standardów, musi się zawierać w granicach terenu inwestora, czyli o przekształceniu środowiska (lub określonych jego elementów) możemy mówić wyłącznie w granicach działek, na których będzie prowadzona działalność.

▪ Inne prognozowane przekształcenia środowiska przyrodniczego – niezależne od ustaleń planu, wynikają z działalności górniczej prowadzonej przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Piast". Zgodnie z danymi dotyczącymi planowanej działalności wydobywczej na tym terenie, przewiduje się I-II kategorii szkód górniczych (wschodnia część obszaru). Najistotniejszymi z punktu widzenia zagospodarowania, a w szczególności zabudowy terenu następstwami górnictwa KWK „Piast" będą obniżenia terenu, które według prognoz wyniosą w części południowo-wschodniej 1 m. Innym, nie mniej ważnym skutkiem działalności górniczej może być zmiana stosunków wodnych. W celu ochrony obiektów technicznych na powierzchni i pod powierzchnią terenu został wyznaczony filar ochronny.

2.2. zarzucającej nieprawdziwość zapisu w treści prognozy: „W przypadku zaniechania realizacji mpzp, środowisko przyrodnicze tego obszaru nie ulegnie zasadniczym zmianom" - wg autora uwagi brak realizacji może pozytywnie wpłynąć na środowisko.

Uzasadnienie:

Z punktu widzenia sytuacji, w której na obszarze planu nie zachodzą żadne procesy inwestycyjne, to taki stan faktycznie jest możliwy. Biorąc jednak pod uwagę tryb wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), w przypadku kiedy nieruchomość nie posiada obowiązującego mpzp i znajduje się poza terenem górniczym, decyzję wydaje się na zasadzie analogii z terenami sąsiednimi, a więc na ich podstawie ustala się standardy zabudowy i zagospodarowania terenu. Hipotetycznie – zgodnie z tą zasadą, brak obowiązującego planu, w którym jednoznacznie zostaną wskazane tereny pod zabudowę oraz tereny o charakterze ekologicznym, na podstawie decyzji możliwe jest zabudowanie obszarów, które powinny być wolne od zainwestowania. Podkreślić należy, że podczas wydawania wzizt ustawodawca nie przewidział konieczności zachowania zgodności ze studium, co w konsekwencji doprowadzić może do braku kontroli nad penetracją zabudowy w środowisko przyrodnicze. W związku z powyższym oraz mając na uwadze dotychczasową aktywność inwestorów, przewiduje się, że nieuchwalenie mpzp tj. nierealizowanie jego zamierzeń spowoduje, że stan środowiska nie pogorszy się w sposób gwałtowny.

3. nie uwzględnić uwagi wniesionej przez Pana Szymona MATOSZKO, *podczas pierwszego wyłożenia prognozy oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu*

3.1. zarzucającej sprzeczność treści prognozy, w której zapisano: „Realizacja planu nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego" a następnie: „Do najistotniejszych czynników, powodujących negatywne przekształcenia w środowisku należy zaliczyć: przekształcenie krajobrazu (osiadanie terenu, zabudowa krajobrazu), utwardzenie znacznej powierzchni powodujące trwałe przekształcenie terenów biologicznie aktywnych, zmianę stosunków wodnych.

Uzasadnienie:

▪ Z punktu widzenia ochrony środowiska pomiędzy degradacją środowiska, a jego negatywnym przekształceniem jest znacząca różnica. Proces degradacji to proces o znacznie większej presji na środowisko niż negatywne przekształcenia, zarówno w zakresie zasięgu przestrzennego, jak i czynników środowiska jakich dotyczy. W przypadku realizacji planu możemy wyłącznie mówić o procesie negatywnego przekształcenia, które trudno wyeliminować w miejscu, gdzie funkcja przyrodnicza bezpośrednio konfrontuje się z procesami urbanizacyjnymi. Za negatywne przekształcenie uznać należy np.: wykonanie prac niwelacyjnych podczas budowy domu jednorodzinnego, skutki budowy ciągu pieszego (promenady nad zbiornikiem Łysina), poszerzenia drogi, czy budowę zorganizowanych miejsc postojowych. Nie można natomiast uznać tych działań za degradację środowiska, zwłaszcza w zakresie jaki proponuje projekt planu.

▪ Wyjaśnienia wymaga również ewentualna uciążliwość terenów przeznaczonych pod obiekty składów i magazynów. W tym przypadku można mówić wyłącznie o skutkach w zakresie krajobrazu, który został już przekształcony, a plan jedynie podtrzymuje funkcje istniejące i dopuszcza realizację zabudowy wyłącznie w sąsiedztwie istniejących budynków. Zgodnie z art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 z późn. zm.) eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości

środowiska. Natomiast w świetle zaś art. 144 ust. 2 eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Wszelka uciążliwość, rozumiana jako przekraczanie wyznaczonych przez przepisy o ochronie środowiska standardów, musi się zawierać w granicach terenu inwestora, czyli o przekształceniu środowiska (lub określonych jego elementów) możemy mówić wyłącznie w granicach działek, na których będzie prowadzona działalność.

▪ Inne prognozowane przekształcenia środowiska przyrodniczego – niezależne od ustaleń planu, wynikają z działalności górniczej prowadzonej przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Piast". Zgodnie z danymi dotyczącymi planowanej działalności wydobywczej na tym terenie, przewiduje się I-II kategorii szkód górniczych (wschodnia część obszaru). Najistotniejszymi z punktu widzenia zagospodarowania, a w szczególności zabudowy terenu następstwami górnictwa KWK „Piast" będą obniżenia terenu, które według prognoz wyniosą w części południowo-wschodniej 1 m. Innym, nie mniej ważnym skutkiem działalności górniczej może być zmiana stosunków wodnych. W celu ochrony obiektów technicznych na powierzchni i pod powierzchnią terenu został wyznaczony filar ochronny.

3.2. zarzucającej nieprawdziwość zapisu w treści prognozy: „W przypadku zaniechania realizacji mpzp, środowisko przyrodnicze tego obszaru nie ulegnie zasadniczym zmianom" - wg autora uwagi brak realizacji może pozytywnie wpłynąć na środowisko.

Uzasadnienie:

Z punktu widzenia sytuacji, w której na obszarze planu nie zachodzą żadne procesy inwestycyjne, to taki stan faktycznie jest możliwy. Biorąc jednak pod uwagę tryb wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), w przypadku kiedy nieruchomość nie posiada obowiązującego mpzp i znajduje się poza terenem górniczym, decyzję wydaje się na zasadzie analogii z terenami sąsiednimi, a więc na ich podstawie ustala się standardy zabudowy i zagospodarowania terenu. Hipotetycznie – zgodnie z tą zasadą, brak obowiązującego planu, w którym jednoznacznie zostaną wskazane tereny pod zabudowę oraz tereny o charakterze ekologicznym, na podstawie decyzji możliwe jest zabudowanie obszarów, które powinny być wolne od zainwestowania. Podkreślić należy, że podczas wydawania wzizt ustawodawca nie przewidział konieczności zachowania zgodności ze studium, co w konsekwencji doprowadzić może do braku kontroli nad penetracją zabudowy w środowisko przyrodnicze. W związku z powyższym oraz mając na uwadze dotychczasową aktywność inwestorów, przewiduje się, że nieuchwalenie mpzp tj. nierealizowanie jego zamierzeń spowoduje, że stan środowiska nie pogorszy się w sposób gwałtowny.

4. nie uwzględnić uwagi wniesionej przez Pana Rafała BARONA, *podczas pierwszego wyłożenia prognozy oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu*

4.1. zarzucającej sprzeczność treści prognozy, w której zapisano: „Realizacja planu nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego" a następnie: „Do najistotniejszych czynników, powodujących negatywne przekształcenia w środowisku należy zaliczyć: przekształcenie krajobrazu (osiadanie terenu, zabudowa krajobrazu), utwardzenie znacznej powierzchni powodujące trwałe przekształcenie terenów biologicznie aktywnych, zmianę stosunków wodnych.

Uzasadnienie:

▪ Z punktu widzenia ochrony środowiska pomiędzy degradacją środowiska, a jego negatywnym przekształceniem jest znacząca różnica. Proces degradacji to proces o znacznie większej presji na środowisko niż negatywne przekształcenia, zarówno w zakresie zasięgu przestrzennego, jak i czynników środowiska jakich dotyczy. W przypadku realizacji planu możemy wyłącznie mówić o procesie negatywnego przekształcenia, które trudno wyeliminować w miejscu, gdzie funkcja przyrodnicza bezpośrednio konfrontuje się z procesami urbanizacyjnymi. Za negatywne przekształcenie uznać należy np.: wykonanie prac niwelacyjnych podczas budowy domu jednorodzinnego, skutki budowy ciągu pieszego (promenady nad zbiornikiem Łysina), poszerzenia drogi, czy budowę zorganizowanych miejsc postojowych. Nie można natomiast uznać tych działań za degradację środowiska, zwłaszcza w zakresie jaki proponuje projekt planu.

▪ Wyjaśnienia wymaga również ewentualna uciążliwość terenów przeznaczonych pod obiekty składów i magazynów. W tym przypadku można mówić wyłącznie o skutkach w zakresie krajobrazu, który został już przekształcony, a plan jedynie podtrzymuje funkcje istniejące i dopuszcza realizację zabudowy wyłącznie w sąsiedztwie istniejących budynków. Zgodnie z art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 z późn. zm.) eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Natomiast w świetle zaś art. 144 ust. 2 eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza

terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Wszelka uciążliwość, rozumiana jako przekraczanie wyznaczonych przez przepisy o ochronie środowiska standardów, musi się zawierać w granicach terenu inwestora, czyli o przekształceniu środowiska (lub określonych jego elementów) możemy mówić wyłącznie w granicach działek, na których będzie prowadzona działalność.

- Inne prognozowane przekształcenia środowiska przyrodniczego – niezależne od ustaleń planu, wynikają z działalności górniczej prowadzonej przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Piast". Zgodnie z danymi dotyczącymi planowanej działalności wydobywczej na tym terenie, przewiduje się I-II kategorii szkód górniczych (wschodnia część obszaru). Najistotniejszymi z punktu widzenia zagospodarowania, a w szczególności zabudowy terenu następstwami górnictwa KWK „Piast" będą obniżenia terenu, które według prognoz wyniosą w części południowo-wschodniej 1 m. Innym, nie mniej ważnym skutkiem działalności górniczej może być zmiana stosunków wodnych. W celu ochrony obiektów technicznych na powierzchni i pod powierzchnią terenu został wyznaczony filar ochronny.

4.2. zarzucającej nieprawdziwość zapisu w treści prognozy: „W przypadku zaniechania realizacji mpzp, środowisko przyrodnicze tego obszaru nie ulegnie zasadniczym zmianom" - wg autora uwagi brak realizacji może pozytywnie wpłynąć na środowisko.

Uzasadnienie:

Z punktu widzenia sytuacji, w której na obszarze planu nie zachodzą żadne procesy inwestycyjne, to taki stan faktycznie jest możliwy. Biorąc jednak pod uwagę tryb wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), w przypadku kiedy nieruchomość nie posiada obowiązującego mpzp i znajduje się poza terenem górniczym, decyzję wydaje się na zasadzie analogii z terenami sąsiednimi, a więc na ich podstawie ustala się standardy zabudowy i zagospodarowania terenu. Hipotetycznie – zgodnie z tą zasadą, brak obowiązującego planu, w którym jednoznacznie zostaną wskazane tereny pod zabudowę oraz tereny o charakterze ekologicznym, na podstawie decyzji możliwe jest zabudowanie obszarów, które powinny być wolne od zainwestowania. Podkreślić należy, że podczas wydawania wzizt ustawodawca nie przewidział konieczności zachowania zgodności ze studium, co w konsekwencji doprowadzić może do braku kontroli nad penetracją zabudowy w środowisko przyrodnicze. W związku z powyższym oraz mając na uwadze dotychczasową aktywność inwestorów, przewiduje się, że nieuchwalenie mpzp tj. nierealizowanie jego zamierzeń spowoduje, że stan środowiska nie pogorszy się w sposób gwałtowny.

5. nie uwzględnić uwagi wniesionej przez Pana Krzysztofa LIMAŃSKIEGO, *podczas pierwszego wyłożenia prognozy oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu*

5.1. zarzucającej sprzeczność treści prognozy, w której zapisano: „Realizacja planu nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego" a następnie: „Do najistotniejszych czynników, powodujących negatywne przekształcenia w środowisku należy zaliczyć: przekształcenie krajobrazu (osiadanie terenu, zabudowa krajobrazu), utwardzenie znacznej powierzchni powodujące trwałe przekształcenie terenów biologicznie aktywnych, zmianę stosunków wodnych."

Uzasadnienie:

- Z punktu widzenia ochrony środowiska pomiędzy degradacją środowiska, a jego negatywnym przekształceniem jest znacząca różnica. Proces degradacji to proces o znacznie większej presji na środowisko niż negatywne przekształcenia, zarówno w zakresie zasięgu przestrzennego, jak i czynników środowiska jakich dotyczy. W przypadku realizacji planu możemy wyłącznie mówić o procesie negatywnego przekształcenia, które trudno wyeliminować w miejscu, gdzie funkcja przyrodnicza bezpośrednio konfrontuje się z procesami urbanizacyjnymi. Za negatywne przekształcenie uznać należy np.: wykonanie prac niwelacyjnych podczas budowy domu jednorodzinnego, skutki budowy ciągu pieszego (promenady nad zbiornikiem Łysina), poszerzenia drogi, czy budowę zorganizowanych miejsc postojowych. Nie można natomiast uznać tych działań za degradację środowiska, zwłaszcza w zakresie jaki proponuje projekt planu.

- Wyjaśnienia wymaga również ewentualna uciążliwość terenów przeznaczonych pod obiekty składów i magazynów. W tym przypadku można mówić wyłącznie o skutkach w zakresie krajobrazu, który został już przekształcony, a plan jedynie podtrzymuje funkcje istniejące i dopuszcza realizację zabudowy wyłącznie w sąsiedztwie istniejących budynków. Zgodnie z art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 z późn. zm.) eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Natomiast w świetle zaś art. 144 ust. 2 eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Wszelka uciążliwość, rozumiana jako przekraczanie wyznaczonych przez przepisy o ochronie środowiska standardów, musi się zawierać w granicach terenu inwestora, czyli o przekształceniu środowiska (lub określonych jego elementów)

możemy mówić wyłącznie w granicach działek, na których będzie prowadzona działalność.

▪ Inne prognozowane przekształcenia środowiska przyrodniczego – niezależne od ustaleń planu, wynikają z działalności górniczej prowadzonej przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Piast". Zgodnie z danymi dotyczącymi planowanej działalności wydobywczej na tym terenie, przewiduje się I-II kategorii szkód górniczych (wschodnia część obszaru). Najistotniejszymi z punktu widzenia zagospodarowania, a w szczególności zabudowy terenu następstwami górnictwa KWK „Piast" będą obniżenia terenu, które według prognoz wyniosą w części południowo-wschodniej 1 m. Innym, nie mniej ważnym skutkiem działalności górniczej może być zmiana stosunków wodnych. W celu ochrony obiektów technicznych na powierzchni i pod powierzchnią terenu został wyznaczony filar ochronny.

5.2. zarzucającej nieprawdziwość zapisu w treści prognozy: „W przypadku zaniechania realizacji mpzp, środowisko przyrodnicze tego obszaru nie ulegnie zasadniczym zmianom" - wg autora uwagi brak realizacji może pozytywnie wpłynąć na środowisko.

Uzasadnienie:

Z punktu widzenia sytuacji, w której na obszarze planu nie zachodzą żadne procesy inwestycyjne, to taki stan faktycznie jest możliwy. Biorąc jednak pod uwagę tryb wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), w przypadku kiedy nieruchomość nie posiada obowiązującego mpzp i znajduje się poza terenem górniczym, decyzję wydaje się na zasadzie analogii z terenami sąsiednimi, a więc na ich podstawie ustala się standardy zabudowy i zagospodarowania terenu. Hipotetycznie – zgodnie z tą zasadą, brak obowiązującego planu, w którym jednoznacznie zostaną wskazane tereny pod zabudowę oraz tereny o charakterze ekologicznym, na podstawie decyzji możliwe jest zabudowanie obszarów, które powinny być wolne od zainwestowania. Podkreślić należy, że podczas wydawania wzizt ustawodawca nie przewidział konieczności zachowania zgodności ze studium, co w konsekwencji doprowadzić może do braku kontroli nad penetracją zabudowy w środowisko przyrodnicze. W związku z powyższym oraz mając na uwadze dotychczasową aktywność inwestorów, przewiduje się, że nieuchwalenie mpzp tj. nierealizowanie jego zamierzeń spowoduje, że stan środowiska nie pogorszy się w sposób gwałtowny.

6. nie uwzględnić uwagi wniesionej przez STOWARZYSZENIE GOSPODARCZO-EKOLOGICZNE „NASZ REGION", *podczas pierwszego wyłożenia prognozy oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu*

6.1. zarzucającej, że ustalenia wynikające z projektu planu nie zostały właściwie przedstawione pod kątem ich skutków dla środowiska - prognoza nie odnosi się do wielu aspektów środowiska oraz nie odnosi się do waloryzacji przyrodniczej.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uwzględnienia powyższej uwag, co uzasadnia się następująco:

▪ organami weryfikującymi jakość prognozy oddziaływania na środowisko oraz jej relacje w odniesieniu do projektu planu są Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Powiatowy Inspektor Sanitarny w Tychach, które wydały pozytywne opinie do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko;

▪ objęcie zbiornika Łysina ochroną prawną jako „obszar ochrony lokalnej" (zgodnie z waloryzacją przyrodniczą) jest bezzasadne, gdyż taka forma ochrony nie jest przewidziana w przepisach prawa; zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe;
- rezerwaty przyrody;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- pomniki przyrody;
- stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

▪ w obrębie zbiornika Łysina chronione gatunki roślin i zwierząt należą do gatunków rozpowszechnionych w Polsce;

▪ duży nacisk przy sporządzaniu projektu mpzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika, poprzez ustalenie przeznaczenia terenów sąsiednich, które nie będzie negatywnie wpływało na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz las w części zachodniej i południowej); właściwszym sposobem ochrony jest wprowadzenie odpowiednich zapisów dla terenów sąsiednich, które będą chroniły zbiornik Łysina wraz z jego niezainwestowanym otoczeniem.

7. nie uwzględnić uwagi wniesionej przez STOWARZYSZENIE GOSPODARCZO-EKOLOGICZNE „NASZ REGION", *podczas drugiego wyłożenia prognozy oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu*

7.1. zarzucającej, że ustalenia planu nie zostały właściwie przeanalizowane pod kątem ich oddziaływania na środowisko; wątpliwość budzi fakt, że ta sama firma sporządziła projekt planu oraz ww. prognozę.

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uwzględnienia powyższej uwagi, co uzasadnia się następująco:

▪ ustalenia planu w uszczegółowionej prognozie oddziaływania na środowisko zostały właściwie przeanalizowane pod kątem ich oddziaływania na środowisko;

▪ ustawodawca nie przewidział konieczności sporządzenia prognozy przez inny podmiot, niezwiązany z opracowaniem projektu planu - wątpliwa wydaje się konieczność sporządzania prognoz przez podmiot niezależny, który w rezultacie musiałby powtórzyć wszystkie prace analityczne jakie wykonał zespół opracowujący plan w celu zapoznania się z jego specyfiką;

▪ zgodnie z intencją ustawodawcy prognoza oddziaływania na środowisko stanowi integralną część projektu planu, którego wykonawcę wyłania w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759);

▪ organami weryfikującymi jakość prognozy oddziaływania na środowisko oraz jej relacje w odniesieniu do projektu planu są Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Powiatowy Inspektor Sanitarny w Tychach, które wydały pozytywne opinie do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko.

7.2. zarzucającej, że nowa prognoza oddziaływania na środowisko nie odnosi się do wielu aspektów środowiska oraz nie uwzględnia waloryzacji przyrodniczej miasta Bierunia sporządzonej w 1997r. (nie została ujęta forma ochrony przyrody „obszar ochrony lokalnej").

Uzasadnienie:

Brak obiektywnej potrzeby uwzględnienia powyższej uwagi, co uzasadnia się następująco:

▪ uszczegółowiona prognoza oddziaływania na środowisko odnosi się do wszystkich niezbędnych aspektów środowiska w zakresie uzgodnionym z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach i Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Tychach;

▪ zarówno projekt prognozy jak i planu uzyskały pozytywne opinie ww. organów;

▪ objęcie zbiornika Łysina ochroną prawną jako „obszar ochrony lokalnej" jest bezzasadne, gdyż taka forma ochrony nie jest przewidziana w przepisach prawa. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe;
- rezerwaty przyrody;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- pomniki przyrody;
- stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów;

▪ stwierdzone w obrębie zbiornika „Łysina" chronione gatunki roślin i zwierząt należą do gatunków rozpowszechnionych w Polsce;

▪ duży nacisk przy sporządzaniu projektu pzp położono na ochronę środowiska przyrodniczego zbiornika poprzez wprowadzenie przeznaczeń na terenach sąsiednich, które nie będą negatywnie wpływały na chronione rośliny i zwierzęta oraz ich siedliska (tereny zieleni oraz lasu w części zachodniej i południowej);

▪ specyfika zbiornika „Łysina" nie kwalifikuje się do form ochrony przyrody zgodnych z obowiązującymi przepisami, wobec czego najwłaściwszym sposobem jego ochrony będzie wprowadzenie odpowiednich zapisów dla ww. zbiornika i jego otoczenia;

▪ waloryzacja przyrodnicza miasta Bierunia została sporządzona w 1997r. i od tamtej pory w środowisku zaszło szereg nieudokumentowanych zmian; w przypadku zaistnienia przesłanek, które mogłyby zakwalifikować przedmiotowy teren do jakiejkolwiek formy ochrony przyrody, zawsze gmina będzie mogła podjąć działania w celu jej ustanowienia, niezależnie od ustaleń planu.

Podczas trzeciego wyłożenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ulic: Łysinowej, Polnej i Świerczynieckiej oraz zbiornika Łysina nie została złożona żadna uwaga.

2698

UCHWAŁA NR VI/35/2011
RADY GMINY CHEŁM ŚLĄSKI

z dnia 26 maja 2011 r.

w sprawie ustalenia opłaty za świadczenia udzielane przez gminne przedszkola

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 , art. 40 ust.1 , 41ust.1 , art.42 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r Nr 142 , poz. 1591 z późn.zm) , art.6 ust.1 pkt 2), art.14 ust.5